

GOD FIRST

ADVENTIST STEWARDSHIP MINISTRIES

РАДІСТЬ ВІД СИСТЕМАТИЧНИХ ПРИНОШЕНЬ

Читання
перед збором дарів 2026

Джуліан Арчер

СПІВРОБІТНИКИ ДИВІЗІОНУ

ECD Мешак Мбаго
 ESD Вадим Гріненко
 IAD Роберто Еррера
 NAD Майкл Харпе
 NSD НакХьонг Кім
 SAD Джосанан Алвес-молодший
 SID Мундія Лійвалі
 SPD Джуліан Арчер
 SSD Френсіс Амер
 SUD Сандеррадж Полмані
 TED Девід Ніл
 WAD Пол Сампах
 MENA Амір Галі
 IF Хуліо Мендес
 CHUM Стів Роуз
 Україна Костянтин Кампен

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

© 2026. Генеральна Конференція Церкви адвентистів сьомого дня®. Усі права захищено.

АВТОР

Джуліан Арчер

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

© 1982 Томас Нельсон. Використовується з дозволу. Усі права захищено. Цитати з Писання, позначені ESV, взяті з Біблії ESV® (Священна Біблія, англійська стандартна версія®), © 2001 Crossway, видавничого служіння Good News Publishers.

© 2026, видавництво «Джерело життя»

Наклад 555 прим.

ДОЗВОЛИ

Цей матеріал може бути перекладений, роздрукований або фотокопійований у цьому вигляді організаціями Церкви адвентистів сьомого дня без отримання додаткового дозволу. Перевидані документи повинні містити посилання.

КОНТАКТИ

Служіння управління
 Генеральна Конференція АСД
 12501 Олд Колумбія Пайк
 Сільвер-Спрінг, Меріленд 20904, США

✉ gcstewardship@gc.adventist.org

🌐 <https://stewardship.adventist.org>
[gcstewardship@gc.adventist.org](https://stewardship@gc.adventist.org)

📘 <https://www.facebook.com/GCStewardshipMinistries>

📺 <https://www.youtube.com/@godfirstvideos-gcstewards>

Зміст

Сторінка **4** Вступ

Сторінка **5** Про автора

Читання перед збором дарів

Сторінка 6 • Січень • Субота 1–5

Сторінка 11 • Лютий • Субота 6–9

Сторінка 15 • Березень • Субота 10–13

Сторінка 19 • Квітень • Субота 14–17

Сторінка 23 • Травень • Субота 18–22

Сторінка 28 • Червень • Субота 23–26

Сторінка 32 • Липень • Субота 27–30

Сторінка 36 • Серпень • Субота 31–35

Сторінка 41 • Вересень • Субота 36–39

Сторінка 45 • Жовтень • Субота 40–44

Сторінка 50 • Листопад • Субота 45–48

Сторінка 54 • Грудень • Субота 49–52

Сторінка **58** Що таке обіцяні пожертвування?

Сторінка **59** Порівняння десятини, обіцяних приношень та особливих пожертвувань

Сторінка **61** Три плани пожертвувань

Сторінка **63** Загальні поради до відео з приношеннями

Короткий вступ

«Читання для богослужіння перед збором дарів та десятин» – це щорічна публікація Відділу служіння управління Генеральної Конференції. Її мета – збагатити досвід богослужіння в наших місцевих церквах та поглибити розуміння членами церкви поняття управління ресурсами.

Ми заохочуємо вас прочитати або представити цей матеріал перед збором приношень. Завжди звертайтеся до людей із закликом і завершуйте молитвою.

Якщо ваша місцева церква віддає перевагу відеоформату, відеOVERсія «Десятина та приношення. Молитовні читання під час збору дарів» доступна за посиланням:

www.youtube.com/@ВідділуправлінняресурсамиУУК

Про автора

Джуліан Арчер

Джуліан завершив свою кар'єру, коли йому було близько сорока років і заснував служіння «Віра і фінанси». Він є автором книги «Допоможіть! Я був благословенний!». Джуліан Арчер розповідає про те, як не допустити, щоб Божі благословення перетворилися на прокляття, він любить ділитися свідченням від Бога, щоб зміцнити віру інших.

Сьогодні, як директор з управління ресурсами Південно-Тихоокеанського дивізіону, Джуліан є палким прихильником того, що освіта з управління ресурсами повинна бути більше спрямована на зміцнення віри, ніж на збір коштів, а також він виявив, що вдячне життя веде до вдячних приношень. Він одружений з Меліндою, вони мають двох дорослих синів. Подружжя живе в маленькому містечку, розташованому в сільській місцевості на східному узбережжі Австралії.

3 січня 2026 року

Систематична доброчинність

Систематична доброчинність – це спосіб повернення десятини та дарів, який зосереджений на тому, щоб свідомо та планомірно відокремлювати певний відсоток нашого доходу на підтримку Божої місії у світі.

Біблійна «модель сестри Бетсі» пропорційної десятини та приношень відображена у Святому Письмі й була підтримана першими адвентистськими піонерами для забезпечення служіння передових вісників Євангелія. Це була система завчасного, обдуманого та пропорційного пожертвування членів церкви, яка сприяла зростанню Божої духовної сім'ї.

Еллен Уайт писала: «Питання повернення десятини та дарів не слід залишати на розсуд випадкового почуття. Бог дав нам чіткі настанови щодо цього. Він визначив десятину та приношення як міру нашого обов'язку й бажає, щоб ми давали регулярно та систематично. Після того, як десятина відокремлена, дари й пожертви слід відкладати "відповідно до достатку"» (Review & Herald, 9 травня 1893 р.).

Чи залишається систематична доброчинність актуальною сьогодні? Так, більше, ніж будь-коли. Усі місіонерські проекти – від місцевого служіння до масштабних євангельських кампаній на рівні країни – стають можливими завдяки вашим приношенням. Проте в багатьох регіонах світу внески на потреби місцевих церков зростають, тоді як місіонерські пожертви зменшуються.

Заклик

Віддаючи Богу наші приношення та десятини в першу суботу 2026 року, ухвалімо рішення практикувати систематичну доброчинність упродовж усього року. Відкладаймо певний відсоток нашого доходу та регулярно спрямовуймо його на Божу місію – як на місцевому, так і на світовому рівні. Дякуємо вам за вірне управління Божими благословеннями.

10 січня 2026 року

Ісус зберігає. Я витрачаю.

Ісус був заощаджувачем чи щедрим дарувальником? Він був втіленням великодушності – великим дарувальником, але в Біблії немає жодної згадки про те, що Він марнотратно витрачав, хоч мав безперешкодний доступ до всіх ресурсів Царства.

Навіть коли Він «показував» Своє необмежене багатство, щедро нагодувавши понад 5 000 людей із нічого, Він не був марнотратним. Навпаки, Ісус наказав учням зібрати залишки – не лише цілі хліби та рибу, а кожен найменший шматок. І яка була причина? «...Щоб нічого не пропало» (Івана 6:12).

Зауважили це? Ісус зберіг дванадцять кошиків залишків одразу після того, як показав, що може миттєво забезпечити їжею так багато людей, що й дванадцять тисяч кошиків залишків не стали б проблемою.

Як легко, коли Бог щедро благословляє нас день за днем, рік у рік, почати витрачати надміру або марнотратно в деяких сферах життя, часто навіть не помічаючи цього.

Ми постійно витрачаємо на дім, транспорт, відпочинок, розваги та стиль життя загалом.

Ісус зберігає. Чи не настав час нам теж зберігати?

Заклик

Сьогодні, віддаючи Богу свою десятину та обіцяні приношення, ми можемо об'єднатися з Ісусом у спасінні людей. Попросімо в Бога пробачення за ті моменти, коли ми замінювали Його благословення на даремні речі, і звернімося за допомогою – щоб давати, як Він дає, і зберігати, як Він зберігає.

17 січня 2026 року

Леви Ларрі

Біблія говорить, що сатана – майстер обману. Він робить отруту смачною, а іноді навіть змушує деяких людей псувати смак здорової їжі! Він подає істину як оману, а оману – як істину, і тепер увесь світ збитий з пантелику.

Обіцянка задоволення через світовий успіх, тисячі підписників у соцмережах або можливість заробляти чи подорожувати більше, ніж твої друзі, – це лише жорстока підробка справжнього миру і справжнього задоволення, які дарує Ісус.

Розповідають про двох чоловіків, Ларрі та Білла, які втратили роботу і не могли знайти нову. Білл побачив оголошення із зоопарку, що пропонують 5 000 доларів за кожного спійманого в природі лева. Це була надзвичайно небезпечна справа, але вони вирішили спробувати зловити кількох диких левів.

Вони вирушили у країну левів з беззахисним ягням, саморобною кліткою і комп'ютерною таблицею з усіма їхніми фінансовими планами. Коли вони намагалися подолати кам'янистий уступ, він обвалився, і вони скотилися в яму з крутими стінами, наповнену голодними левами. Ларрі швидко оцінив ситуацію і вигукнув: «Білле, ми багаті! Ми багаті!»

Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинати (див.1 Петра 5:8).

Заклик

Думаючи про Божий захист і ті благословення, які Він щедро нам дає, нехай це надихає нас бути вірними у приношенні Йому десятин та обіцяних дарів. І завжди шукаймо і знаходьмо справжнє задоволення, яке може дати лише Бог. Дякуємо вам за вашу вірність у поверненні десятин та приношень сьогодні.

24 січня 2026 року

Правило десятків

Чи чули ви про Правило десятків? Воно ґрунтується на давніх фінансових засадах і досі популярне в багатьох людей по всьому світу. Дотримання цього правила допомогло багатьом сім'ям мудро керувати своїми коштами та віднайти фінансову свободу.

Ось як це діє: коли Бог дає вам дохід, перші платежі слід спрямувати на три «десятини».

10 % – Божа десятина: це акт вірності, відданості та вдячності. Визнання того, що все, чим ми володіємо, походить від Бога, і що перші 10 % вже належать Господу, тому ми вірно повертаємо їх Йому.

10 % – пожертви: ці 10 % приносять у вигляді добровільних приношень, дарів. Це свідчення того, що ми цінуємо Божі дари і що давати – благословенніше, ніж приймати.

10 % – заощадження: це подарунок собі та своїй родині, аби бути готовими до майбутніх потреб і викликів. Біблія навчає, наскільки важливе заощадження, аби краще піклуватися про сім'ю у складні часи.

У книзі Малахії (3 розділ) Бог закликає нас випробувати Його, вірно віддаючи десятю частину та добровільні пожертви за власним вибором. Справжня фінансова свобода приходить через вірне повернення десятини Богові, добричинність щодо інших, мудре заощадження й ошадливі витрати.

Заклик

Чи віддаєте ви своє перше і найкраще Творцю? Бог запрошує всіх Своїх дітей бути регулярними і систематичними у приношеннях. Біблія навчає: ті, хто ставить Бога на перше місце, будуть нагороджені за свою вірність. Дякуємо вам за щедрість у служінні Божій справі сьогодні.

Користуйся речами. Люби людей.

Готуючись сьогодні віддати десятину і пожертви, запам'ятайте цей мудрий вислів: «У час, коли світ любить речі і використовує людей, християни покликані любити людей і користуватися речами».

Ісус показав нам, як це робити. Він використав із глини грязь, щоб виявити любов до сліпого чоловіка. Використав пісок, щоб виявити любов до жінки, котру звинуватили в перелюбі. Використав воду і глиняні посудини, аби благословити молодят. Використав хліби і рибу, щоб нагодувати натовп голодних людей. Ісус використав Свій одяг, щобвилікувати жінку з кровотечею. І нарешті, Він використав хрест і три цвяхи, аби збудувати міст любові.

Ісус використовував речі, щоб любити людей. Проте Ісус також використовує тих, кого любить. Він використовує нас, щоб любити інших – усіх без винятку – навіть наших ворогів, тих, хто несправедливо використовував нас.

Бог запрошує нас, як Його управителів, використовувати наші речі, щоб любити людей. Ми повинні використовувати свій час, таланти, скарби та свідчення, щоб привести людей до Ісуса. Яка це велика честь – бути співпрацівниками в Божому винограднику!

Заклик

Чи достатньо ви любите Бога, аби бути Його зняряддям? Віддаючи сьогодні свою десятину і обіцяні приношення, поставте собі запитання: як я можу використати речі – свій дім, фінанси, таланти та час, – щоб любити людей? Це прекрасний спосіб життя, це Божий шлях. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

Християни, зосереджені на Христі

Деякі тексти в Біблії на перший погляд здаються дещо недоречними. Наприклад, чому Ісус говорить, що «очі наші – світильник тіла», саме серед рядків, які руйнують матеріалізм: «Не збирайте собі скарбів на землі...» і «Ніхто не може служити двом панам ... Богам і мамоні» (Матвія 6:19–24)?

Що спільного між нашими земними скарбами, словами Христа про неможливість служіння Богам і мамоні і нашими очима?

Ми усвідомлюємо, що, дивлячись на блискучі рекламні образи, можемо безпосередньо впливати на те, як використовуємо матеріальні благословення, які Бог нам довірив. Та чи не попереджає нас Ісус також про те, що ходити Його шляхом, дивлячись одним оком на небесні скарби, а іншим – на земні, – це нерозумно? У такому разі ми стаємо «християнами з розсіяним поглядом». І не можемо чітко зосередитися на вічному, що справді важливе.

Дякуємо Богам, що Ісус – не лише наша Дорога, а й Світло на нашому шляху, і що Він пропонує нам олію для очей, щоб ми могли ясно бачити, куди прямувати за Ним.

Будьмо християнами з ясным поглядом, зосередженими на хресті Ісуса.

Заклик

Радісно збираймо свої скарби на Небі, де будемо насолоджуватися ними вічно. Віддаючи сьогодні Божу десятину та обіцяні приношення, робімо це, дивлячись на нашого Спасителя, Ісуса Христа, від Якого походять усі наші благословення. Дякуємо, Ісусе.

14 лютого 2026 року

Нічого чи все?

Учні, мабуть, запитували Ісуса:

– Чи ти впевнений, Господи? Ти справді хочеш, щоб ми йшли без нічого? Без золота і срібла, навіть без мідяків? Без торби і запасного одягу? І навіть без сандалів?!

Ісус відповів:

– Так. Просто йдіть. Зціляйте хворих. Очищайте прокажених. Воскрешайте мертвих. Виганяйте бісів.

У Євангелії від Матвія знаходимо свідчення щодо цього виклику віри від Христа. Ісус озброїв учнів тим, що можна описати як «нічого/все» – вони мали нести «нічого», але, довіряючи Ісусу, мали «все» – це те, що Біблія називає вірою.

Через кілька років Петро та Іван, сповнені Святого Духа, ішли до храму і зустріли паралізованого чоловіка, котрий благав подати йому монети. Відповідь Петра, у якого не було грошей у торбині, показує його віру й довіру до Бога. Петро сказав: «Срібла й золота не маю, але що маю, те й даю тобі: в Ім'я Ісуса Христа Назарянина встань і ходи!» (Дії 3:6). Чоловік підвівся і почав стрибати, славлячи Бога! Яке диво!

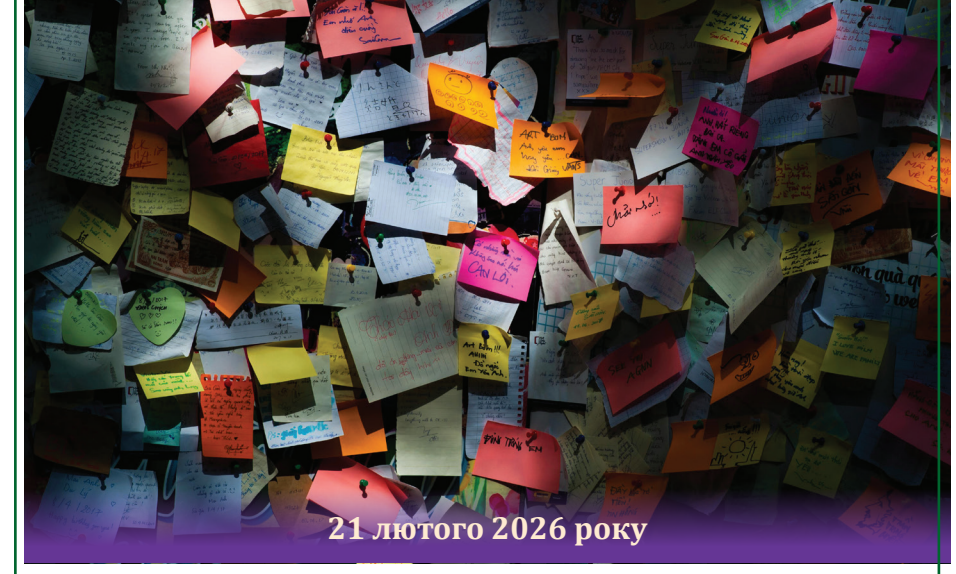
У достатку XXI століття ми вже не можемо чесно сказати: «Срібла й золота не маю», бо у нас є гроші. Проте сьогодні нам важко вимовити: «В Ім'я Ісуса Христа Назарянина встань і ходи!»

Чи не вкрали наші фінанси нашу віру?

Торбина Петра була наповнена нічим і всім... і він використав її, щоб купити диво.

Заклик

Помолімося, аби Бог допоміг нам відчутти могутню силу, яку Він може і хоче виявити, незалежно від того, чи порожній наш гаманець, чи повний. Дякуємо вам за ваші вірні пожертви сьогодні.

21 лютого 2026 року

Щит віри

У 1915 році спочила в Господі Еллен Г. Уайт – жінка, яка сімдесят років проповідувала й писала про здоров'я, освіту, богослов'я, сім'ю, духовне життя, молитву та лідерство.

Її твори нині доступні понад 175 мовами – більше, ніж будь-якого іншого американського автора. Вона написала 5 000 статей і 40 книг та залишила понад 100 000 сторінок рукописів.

Дехто вважає, що одними з найсильніших її слів є ті, що повністю охоплюють наше життя, включно з вірою та фінансами: «Присутність Отця підтримувала Його, і з Ним могло трапитися лише те, що було допущене безмежною Любов'ю для добра світу. У цьому Він знаходив утіху, і саме це має бути джерелом утіхи і для нас. Хто сповнений Духом Христа, той перебуватиме в Ньому. Удар, спрямований на нього, впаде на Спасителя, Котрий оточує його Своєю присутністю. Усе, що б з ним не трапилося, приходить через Христа. Йому не потрібно чинити опір злову, бо Христос – його захист. Ніщо не може торкнутися його, якщо Господь не дозволить, і все, що допущене, «допомагає на добро тим, хто любить Бога» (Римл. 8:28) (Еллен Уайт. Небесні приципи щасливого життя. С. 71).

Яка неймовірна обітниця! Коли ми йдемо з Христом, будь-який удар ворога спочатку падає на Ісуса, і Він допускає лише ті випробування, які в кінцевому результаті будуть нам на користь.

Наше життя – у Божих руках, яке це має бути чудове місце!

Заклик

Віддаючи сьогодні Божу десятину і систематичні обіцяні приношення, робімо це з радістю і вдячністю. Ісус – наш захисник. Коли ми йдемо «в Христі» і з Духом Христа в серці, нам нічого боятися – ні за віру, ні за фінанси. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

28 лютого 2026 року

Віддати – знизити артеріальний тиск

Ісус сказав: «Давайте – і дасться вам; міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам» (Луки 6:38).

Щонайменше дві тисячі років слова «Блаженніше давати, ніж приймати» звучать з вуст проповідників і збирачів пожертв! – але ми знаємо, що це правда. У середині нас відбувається щось дивовижне, коли ми йдемо всупереч нашій природній, егоїстичній сутності.

Дослідники з усього світу визначили щедре даяння як ключ до зростання щастя. Та чи може щедрість приносити користь, окрім приємних відчуттів? Учені з Університету Британської Колумбії вирішили це перевірити.

Щотижня вони давали двом групам пацієнтів із підвищеним тиском по дві банкноти номіналом 20 доларів, а також вказівки, як їх витратити. Одній половині пацієнтів радили витратити гроші на себе – оплачувати сеанси масажів, купувати одяг, креми для обличчя та інші подарунки для власного задоволення.

Другій половині радили витратити гроші на інших – купувати кекси для пожежників, печиво для сусідів, подарунки онукам і жертвувати кошти для благодійних організацій.

Яким був результат? У тих, хто витрачав гроші на себе, тиск не змінився, а в тих, хто давав іншим, значно знизився артеріальний тиск. Добродійність – це благословення.

Можливо, колись лікарі просто прописуватимуть: «Будьте щедрими двічі на тиждень, поки тиск не нормалізується».

Заклик

Справді, «блаженніше давати, ніж приймати». Бог благословив Церкву адвентистів сьомого дня системою жертвувань, яка є великим благословенням для нас і для інших. Настав час віддати Божу десятину та з радістю принести обіцяні приношення. Подякуймо Богові за прекрасний привілей бути дарувальниками.

7 березня 2026 року

Достатньо

Одне з найпоширеніших запитань, які ми собі ставимо щодо доходів і заощаджень, звучить так:

– Скільки ж достатньо?

І це цілком слушне запитання.

Чи існує фінансова межа, коли християнин може сказати: «Тепер мені достатньо»?

Чи вважаємо ми, що нам достатньо, коли наш чистий прибуток у десять разів перевищує середній річний дохід домогосподарства в країні, де ми живемо? Чи має ця цифра бути у двадцять, п'ятдесят чи сто разів більшою?

Один чоловік колись сказав:

– Я знаю, що мені буде достатньо, коли не доведеться вже облизувати м'якоть з кісточок манго!

Тим, хто планує вийти на пенсію, радять робити заощадження, щоб спокійно вийти на пенсію. Чи повинна ця сума бути іншою для справжнього послідовника Христа?

«Достатньо» – це поняття відносне. Для послідовника Христа важливіше не питання: «Скільки достатньо?», а «Чи не стоїть моє прагнення здобути "достатньо" між моїм серцем і Господом?»

Отже, чи не заважає це нашій близькості з Богом? Якщо заважає, тоді нам потрібно здійснити серйозні зміни... навіть якщо ми досі облизуємо м'якоть з кісточок манго.

Заклик

Повертаючи сьогодні Божу десятину і приносячи систематичні обіцяні приношення, помолімося, аби Бог показав нам усе, що віддаляє нас від повної довіри Йому. Живімо мудро, завжди пам'ятаючи й діючи за переконанням, що Ісус завжди дбає про нас і дає достатньо. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

14 березня 2026 року

Адвентистське всесвітнє радіо

Уявіть, що ваші методи місіонерської праці не мають стін, кордонів чи обмежень і можуть охопити мільярди людей. Адвентистське всесвітнє радіо транслює Євангеліє через ефір у ті місця, куди не можуть дістатися місіонери, змінюючи життя назавжди.

Радіо долає перепони у вигляді урядових заборон, культурного опору, неписьменності та географічної віддаленості. А радіоприймачі – одна з найдоступніших технологій, якою користується більшість населення планети.

Адвентистське всесвітнє радіо поширює вістку про Христа мовами народів світу, даруючи надію. Продюсери в місцевих студіях створюють програми більш ніж 100 «мовами серця» – рідними мовами, що найглибше торкаються слухачів. Ще більше мов додається у міру зростання кількості продюсерів і фінансування ефірного часу.

Багато студій також ведуть біблійні школи, через які поштою передають прекрасні послання Бога слухачам. Адвентистське всесвітнє радіо щорічно отримує понад 100 000 листів, дзвінків, текстових та електронних повідомлень від слухачів.

Мета Адвентистського всесвітнього радіо – донести спасенну вістку Божої любові до кожної людини через програми, що транслюються більш ніж 200 мовами світу. І ця мета може стати реальністю завдяки вашій фінансовій підтримці.

Заклик

Якщо ваші церковні приношення розподіляються за Планом комбінованих пожертв, частина ваших щотижневих приношень надходитиме до Адвентистського всесвітнього радіо через світовий місіонерський фонд Генеральної Конференції. Якщо ж ви відчуваєте бажання окремо підтримати Адвентистське всесвітнє радіо своїм даром, можете зазначити «Адвентистське всесвітнє радіо» на конверті з десятиною чи добровільним приношенням або зайти на сайт <https://awr.org/support/> і обрати зручний спосіб підтримати. Дякуємо вам!

21 березня 2026 року

Захищаючи Його відбитки

Президенти, прем'єр-міністри та політики закликають нас дбати про довкілля – але хіба християни можуть бути від цього звільнені?

Біблія ясно і неодноразово говорить, що цей старий світ скоро «мине», а на його місці буде Нова Земля. Чи означає це, що нам можна менше перейматися екологією?

Ми покликані бути вірними управителями – розпорядниками часу, талантів і скарбів, які Бог нам довіряє, і це приносить нам велику радість. Крім того, ми також були призначені управителями всього Божого творіння.

У Книзі Буття 1:26 написано: «Нарешті сказав Бог: “Створімо людину за Нашим образом й за Нашою подобою, та нехай люди панують над рибами морськими, птахами небесними, худобою, і над усією землею, та над усіма плазунами, що повзають по землі».

Отже, ми стали управителями всього творіння ще до того, як самі були створені!

Яка це велика честь – піклуватися про довкілля, яке щедро вкрито прекрасними Божими відбитками. Так, воно швидко занепадає, часто через те, що ми не захищаємо його як слід, але це досі найпрекрасніше місце на цьому боці озонового шару!

Підпис Бога видно по всій землі. Будьмо вірними управителями всього, що Він нам доручив, включно з Його творінням.

Заклик

Через принесення Божої десятини і систематичних добровільних дарів Бог нагадує нам, що ми – управителі всього, що Він нам дав. Помолімося, щоб Господь дав нам більше співчуття до Його творіння і щире бажання дбати про все, що залишилося на цій землі, доки не прийде Ісус. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

28 березня 2026 року

Хайнц, Крафт, Ріглі, Херші та Колгейт

Десятина – це біблійна система повернення Богу 10 % від свого прибутку, зарплати. Господь чітко вимагає цього в Біблії, але ця тема досі викликає дискусії серед християн.

Деякі стверджують, що десятина була лише для юдеїв, а сьогодні ми покликані віддавати «все» для Бога, натомість часто повертаючи Йому значно менше, ніж 10 %. Інші ж християни ретельно віддають десятину, навіть від приблизної вартості подарунків, які отримують, але мало цікавляться допомогою бідним, біженцям і виявленням милосердя.

Сам Ісус закликав чесно віддавати десятину й активно підтримувати справедливість, милосердя та віру (Матвія 23:23). Бог же сказав Мойсею: «Кожна десятина із землі... належатиме Господу. Це святе для Господа» (Левіті 27:30).

За роки «випробувань» Бога, як наказано в Малахії 3:8-12, мільйони адвентистів сьомого дня здобули чітке переконання щодо повернення десятини. Можливо, ви також чули про родини з бізнес-світу – Хайнц, Крафт, Ріглі, Херші і Колгейт. Чи знали ви, що всі вони вірно віддавали десятини?

Ісус заохочує нас вірно віддавати десятину Богові, щоб вічне Євангеліє могло всеосяжно проповідуватися, прискорюючи скорий Прихід Ісуса.

Поставмо собі запитання: чи пропорційні мої десятини тим благословенням, які я отримую?

Заклик

Віддаючи сьогодні 10 % свого доходу Богові як десятину та приносячи систематичні обіцяні приношення, помолімося, аби Бог відкрив нам, чи не пропустили ми чогось важливого в наших розрахунках десятини. Потім вийдемо на шлях віри й виконуватимемо Його Слово, жертвуючи на Божу справу. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

4 квітня 2026 року

Вмираючи для свого «Я»

Шість тисяч років тому сатана спокушав Єву ставити себе вище за Бога. Вона піддалася.

Через чотири тисячі років сатана спокушав Ісуса в пустелі тією самою спокусою – подбати насамперед про Себе. Він не піддався.

Три роки поспіль сатана спокушав Ісуса ставити Себе на перше місце. Проте Він ніколи цього не зробив. Жодного разу.

Тижні минають. Наближається неминучий термін виконання пророцтва. Сатана впадає у відчай. Він піддає Ісуса бичуванню, тортурам, приниженню, і всі відвертаються від Христа, але Він залишається безгрішним і безкорисливим.

Сатана прибиває Його до хреста й піднімає високо для останньої атаки. Якщо він зможе посіяти навіть маленьке зерно самозбереження в спотвореному боєм розумі Христа, то здобуде перемогу. Демони входять у серця релігійних лідерів, солдатів і розбійника поруч, наражаючи Христа на пекельний потік спокус: «Якщо Ти Син Божий, спаси Себе».

Христос усе одно не робить цього.

«Ісусе! Захисти Себе!» – це був шалений крик серця кожного учня, кожної скорботної душі під хрестом.

Нарешті юдейські вожді промовляють глибоку істину: «Він не може врятувати Себе».

Ісус не міг врятувати Себе – Він обрав нас. Сьогодні Він запрошує нас розіп'яти своє «я».

Заклик

Повертаючи сьогодні Божу десятину та приносячи систематичні приношення, попросимо Господа очистити наші серця від будь-яких егоїстичних бажань. Помолімося про нове серце, яке буде безкорисливим і щедрим. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

HopeTV

11 квітня 2026 року

Телеканал «Надія»

Світовий цільовий збір – Міжнародний телеканал «Надія».

Чи знали ви, що в регіоні Близького Сходу та Північної Африки налічується лише 6 614 адвентистів сьомого дня серед 612 мільйонів людей? Навіть якби кожен член церкви щодня приводив по одній людині до Христа, знадобилося б 254 роки, щоб поділитися Євангелієм з усіма. Потреба вкрай велика, але завдяки ЗМІ телеканал «Надія» сьогодні досягає тих, кого неможливо охопити особисто.

В Ефіопії 14-річна дівчина опинилася відокремленою від родини через активні бойові дії. Самотня та невпевнена в майбутньому, вона знаходила розраду, дивлячись телеканал «Надія». Коли страх пробирав серце, вона зверталася до програм, що нагадували їй про Божу присутність. Хоч війна роз'єднала її із сім'єю, проте нічого не могло відокремити її від любові Христа.

Телеканал «Надія» – це глобальна медійна місія Церкви адвентистів сьомого дня, яка транслює програми більш ніж 100 мовами. У «Вікні 10/40» – регіонах Близького Сходу, Ефіопії, Індії та інших, де мільярди людей мають обмежений доступ до Євангелія або взагалі його не мають, – телеканал «Надія» поширює вістку про Христа там, де особисте свідчення неможливе. Через телебачення, цифрові платформи та онлайн-біблійні школи люди відкривають надію, що у Христа.

В Об'явленні 14:6 сказано, що Євангеліє буде проголошене кожному народові, поколінню, племені й народності. Через медіаплатформи телеканалу «Надія» ця обіцянка стає реальністю.

Якщо ваші дари розподіляються за Планом комбінованих приношень, вони завжди підтримують місіонерські ініціативи на кшталт телеканалу «Надія». А якщо ви бажаєте допомогти ще більше, ми запрошуємо вас зробити додаткові пожертвування спеціально на підтримку телеканалу.

Заклик

Завдяки вашій щедрості сьогодні більше людей матиме можливість відчутти любов Христа, незалежно від того, де вони живуть. Дякуємо за вашу підтримку місії! Чи часом ви думаєте про те, щоб оновити свій велосипед, автомобіль, будинок або про витрати на відпустку? Я часто це роблю – це нормально, але чи справді ці зміни й витрати необхідні?

18 квітня 2026 року

Нова необхідність

У нещодавній рекламі автомобіля Volkswagen було сказано: «Іноді усвідомлюєш, що коштуєш трохи більше, і речі, які раніше здавалися розкішними, стають абсолютно необхідними. Бо щойно ми відчуваємо смак кращого життя, назад дороги немає».

Який неймовірний погляд на людську природу! Ми постійно хочемо більше, краще, красивіше, навіть якщо це змушує інших мати менше або відволікає нас від довіреної нам Божої місії.

Чи ті, хто смиренно йде за Ісусом Назарянином і вірить, що на них чекає неймовірна вічність, покликані оновлювати свій стиль життя так само швидко, як люди, які не знають Бога? Чи повинні ми шукати задоволення та цінність у гарних речах, що належать нам?

Біблія ясно вчить: ми можемо вести стриманий спосіб життя, аби бути щедрими в пожертвуваннях. Можливо, Бог дозволяє нам «коштувати трохи більше», щоб ми могли підвищити стандарт наших жертвувань, а не лише рівень життя.

Може, настав час оновити наші жертвування.

Заклик

Ваші систематичні добровільні дари – це ваше партнерство з Богом. Він обіцяє: «Давайте – і дасться вам: міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам» (Луки 6:38). Якщо ви сумніваєтеся в цій обітниці, випробуйте Бога. Перевірте Його, і ви самі переконаєтеся.

А як же завтра?

Часто, коли ми вирішуємо пожертвувати на добру справу, виникає запитання: «Скільки я можу віддати, щоб і на майбутнє вистачило?»

Це чудове запитання, на яке слід знайти відповідь. Проте наші рішення часто пов'язані з тривогою про завтрашній день, отож наші пожертви скорочуються з порівняно «щедрих» до «безпечних», а іноді й гірше.

Обітниця Бога нагадують нам про деякі універсальні принципи приношень, такі ж непорушні, як закон тяжіння.

У Притчах читаємо: «Дехто сипле щедро, і йому ще прибуває, а інший надміру ощадливий, однак бідніє. Добропорядна людина буде сита, і хто дає напитись іншому, буде напоєний сам» (Притчі 11:24, 25). Це обітниця нашого Небесного Отця.

Ісус говорить: «Не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться» і обіцяє: «Давайте – і дасться вам: міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ» (Матвія 6:34; Луки 6:38).

Наш Отець – Великий Постачальник. Він дає нам їжу, одяг, житло, роботу, силу, освіту і ще багато іншого. Тож займаймося справами нашого Небесного Отця. Живімо і віддаваймо вірою, дозволяючи Богові довести Свої обітниця як сьогодні, так і завтра.

Заклик

Віддаючи сьогодні Божу десятину та приносячи добровільні дари, які ми плануємо заздалегідь і відкладаємо як відсоток від свого доходу, необхідно просити Бога виконати Свої обіцянки піклуватися про наші потреби. Будемо дякувати Господу за всі Його дари та просити пробачення за ті випадки, коли стримували пожертви, намагаючись відчувати більшу безпеку.

Кінець власності

Наша людська природа прагне володіти речами, і здається, що довше ми живемо, то більше речей хочемо мати. Проте Бог дивиться на це по-іншому.

У Псалмах 50:10-12 Бог говорить: «Адже всі звірі у лісі, як і тварини на тисячах гір, належать Мені. Я знаю всіх гірських птахів, і все, що рухається в полі, Мені відоме. Якби Я зголоднів, то не говорив би тобі, оскільки Всесвіт і все, що в ньому, – Мої».

У Второзаконні 8:17, 18 Він каже: «Щоб ти не сказав у своєму серці: Це моя сила і міць моєї руки здобули мені цей добробут. Пам'ятай, що це Господь, твій Бог, дає тобі силу здобувати усі блага, аби підтвердити Свій Заповіт, у якому Він присягався твоїм батькам, як це виявляється сьогодні».

Бог володіє всім, і Він запрошує нас бути вірними управителями всього, що Він доручає нашій опіці. Управитель – це той, хто керує чимось від імені власника. Бог володіє цим світом і всім, що в ньому, і просить нас дбайливо ним управляти.

Коли ми усвідомлюємо, що Бог володіє всім, наше «володіння» закінчується, а «управління» починається.

Заклик

Віддаючи сьогодні Божу десятину та приносячи обіцяні приношення, не забуваймо дякувати Богові за численні благословення, які Він нам дав. Просімо Його показати, як поширювати наші дари, щоб вони приносили багато добра іншим і Його справі. Дякуємо за вашу вірну відданість у приношеннях сьогодні.

9 травня 2026 року

По жертви на допомогу при стихійних лихах і голоді (ADRA – NAD)

Двоє гуманітарних працівників щовечора допізна розмовляли в Катманду, Непал. Вони просто хотіли надолужити втрачений час після років розлуки, водночас не хотіли спати, знаючи, що поштовхи землетрусу можуть потрясти їх уже пошкоджений готель.

Саймон і Джуліан провели роки в Непалі, займаючись гуманітарною роботою з Adventist Development & Relief Agency (ADRA). Лише через 48 годин після потужного землетрусу, який забрав життя майже 9 000 людей і поранив понад 22 000, їх знову викликали до Непалу для допомоги в надзвичайній ситуації ADRA.

Завдяки багаторічному досвіду ADRA часто є однією з перших організацій на місці катастрофи – чи то в Непалі, Гаїті, Філіппінах, Судані, чи навіть у вашій країні. Проте навіть з роками навчання та практики емоційне навантаження не спадає.

Тієї ночі в Непалі Джуліан відчував себе пригніченим стражданнями, які бачив навколо, і зізнався, наскільки безпорадним почувається. Він звернувся до Саймона за порадою. Той відповів: «Джуліане, коли ми розуміємо, що не можемо допомогти кожному, хто потребує, то повинні зробити для однієї людини те, що хотіли б зробити для всіх».

Чи хочете допомогти всім, хто постраждав від стихійних лих, голоду чи конфліктів у світі? Ви не можете зробити це самотужки – ніхто з нас не може. Проте ви можете зробити для однієї людини те, що хотіли б зробити для всіх.

Посилання на відео про ADRA.

Заклик

Система десятин та пожертвувань Церкви адвентистів сьомого дня – потужний спосіб об'єднатися в Божій місії по всьому світу. Окремо наші дари можуть здаватися невеликими, але разом ми змінюємо життя по всьому світу.

Утім, якщо, крім десятини і добровільних дарів, ви прагнете зробити більше, то можете пожертвувати безпосередньо на фонд допомоги при стихійних лихах і голоді, яким управляє ADRA.

Завдяки вашій підтримці ADRA може і далі надавати допомогу, приносячи надію, зміцнення та практичну допомогу найбільш вразливим і загубленим людям у всьому світі. Дякуємо вам за те, що ви є Божими руками в часи кризи.

16 травня 2026 року

Для чого ти живеш?

Наші календарі, плани витрат і банківські виписки показують наші справжні пріоритети. Те, куди ми кладемо свій час і гроші, є чесним відображенням того, на що спрямоване наше життя. Воно показує, для чого ми насправді живемо.

Поставте собі важливе запитання: «Чи помер Ісус за те, для чого я живу?»

Чи були б календар і банківські виписки Ісуса такі ж, як твої? Можливо, у твоєму житті є інвестиції часу й коштів у те, що для Нього не важливе або навіть суперечить Його волі. Чи відображені у твоїх пріоритетах ті, за які Він жив і помер?

Ісус прийшов, щоб ми мали життя над міру – на всі 100 % (Івана 10:10). Світ намагається переконати нас, що спосіб життя Ісуса нудний і є «вчорашнім днем». Проте Ісус, наш Творець, знає, що для нас найкраще. Багато учнів по всьому світу можуть засвідчити: Божі шляхи завжди найкращі. І це стосується не лише фінансів, а й шлюбу, здоров'я, стосунків, миру, задоволення та багатьох інших сфер життя.

Якщо ти вагаєшся, чи варто віддатися Божій волі на всі 100 %, я закликаю тебе зробити цей крок. Не бійся, занурся повністю. Живи цілком для Нього.

Ісус сказав: «Адже коли хто хоче душу свою спасти, той погубить її, а хто погубить свою душу задля мене і Євангелія, той спасе її» (Марка 8:35).

Чи помер Ісус за те, для чого ти живеш?

Заклик

Повертаючи Божу десятину та приносячи сьогодні свої дари, подумайте про свій календар і фінансові звички. Чи відображають вони Божі пріоритети? Якщо є що вдосконалити, смиренно попроси Бога дати тобі силу й відвагу вкладати час, таланти й кошти, які Він довірив тобі, у Його справу. Дякуємо за твою вірність.

Вісім принципів вдячного життя

«Я провів багато років, подорожуючи світом, розповідаючи про біблійні принципи щасливого, вдячного життя та вплив грошей на наше духовне життя. Мій шлях почався з "Трьох принципів управління" – це час, таланти та скарби. Згодом я відкрив четвертий, п'ятий, шостий та сьомий принципи.

Під час служіння в Аризоні (США) розмова з місцевими народами апачі та навахо відкрила мені восьмий принцип. Тепер, сподіваюся, перелік повний!

Вісім принципів вдячного життя навчають мене жити із вдячністю та щедрістю, використовуючи мої:

- **Час** – присвячуючи щодня час Богові та Його справі.
- **Таланти** – використовуючи Богом дані здібності для служіння Йому.
- **Скарби** – вірність у десятинах, пожертвуваннях і матеріальних ресурсах.
- **Свідчення** – розповідаючи про те, що Бог зробив і робить у моєму житті.
- **Храм** – дбаючи про свій розум і тіло для Божого служіння.
- **Територію** – вірно доглядаючи землю та довкілля.
- **Істину** – вірно берегти та ділитися Божим Словом.
- **Рід** – піклуючись про свою родину, церковну сім'ю та всесвітню духовну родину.

Усі ці принципи – це те, що Бог довіряє нам, аби ми використовували їх обережно, з молитвою і для Його слави. Павло чудово висловив це: «Отже, коли ви їсте, коли п'єте чи щось інше робите, все робіть на славу Божу» (1 Коринтян 10:31).

Живімо вдячно й щедро в усіх восьми сферах життя.

Заклик

Коли ми зараз повертатимемо Божу десятину та приносимо наші добровільні дари, які ми заздалегідь планували й відклали як певний відсоток нашого доходу протягом тижня, попросімо Бога допомогти нам бути вірними в усіх восьми перелічених вище принципах. Будьмо розсудливими щодо наших талантів, часу, скарбів, свідчення, храму, території, істини та родини.

Щоб ознайомитися з повним переліком ресурсів «Вдячне життя» для вашої церкви, відвідайте: <https://stewardship.adventistchurch.com/grateful-living/>

Багатство і здоров'я

Кажуть, що життя має дві половини: у першій ми витрачаємо здоров'я, щоб здобути багатство, а в другій – витрачаємо багатство, намагаючись викупити назад здоров'я!

Церква адвентистів сьомого дня була благословенна багатьма принципами здоров'я, даними безпосередньо нашим Творцем. Ми утримуємо клініки, лікарні, проводимо курси приготування здорової їжі та оздоровчі ретрити, які щодня змінюють життя тисяч людей.

Який це привілей – бачити, як в очах наших друзів, пацієнтів і клієнтів з'являється надія, коли вони навчаються жити згідно з Божими законами здоров'я. Більшість із нас підсвідомо знають настанови Творця: про користь руху, сонячного світла, повноцінного харчування, відпочинку, духовності, води, свіжого повітря та іншого. Проте щоденна гонитва за заробітком – і саме виживання в дедлайнах – часом відсуває здорові рішення на задній план.

Як у вас із життєвим балансом? Чи приділяєте ви достатньо уваги своєму здоров'ю?

Мені подобається привітання апостола Івана до його друзів, це й моя молитва за вас: «Молюся, щоб тобі добре велося в усьому і щоб ти був здоровий, як добре ведеться твоєї душі» (3 Івана 2).

Яка прекрасна рівновага між багатством, здоров'ям і духовністю.

Заклик

Повертаючи сьогодні Божу десятину та приносячи обіцяні пожертвування, пам'ятаймо, що саме Господь дарує нам здоров'я й силу заробляти. Поміркуймо в молитві над Божими принципами здоров'я і над тим, що ми можемо зробити, аби ще ретельніше дотримуватися законів нашого Творця на Його славу. Дякуємо за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

6 червня 2026 року

Sozo

Sozo – це грецьке слово, яке означає «спасіння»; «рятувати», «зцілити». Воно стосується цілісного зцілення – фізичного, розумового та духовного.

У восьмому розділі Євангелія від Луки – книги, написаної грецькою мовою лікарем – ми читаємо про жінку з важкою недугою. Протягом дванадцяти років дороговартісної та виснажливої хвороби вона витратила всі свої кошти, але замість того, щоб одужати, їй ставало тільки гірше. Тоді жінка прийшла до Ісуса, шукаючи фізичного зцілення.

Вірячи, що Ісус має силу зцілити її недугу, вона пробилася крізь натовп і торкнулася краю Його одягу. І сталося чудо – вона негайно одужала фізично, відчувши це.

Проте Ісус мав для неї ще більший дар. Він обернувся до неї й сказав: «Донько, віра твоя спасла [Sozo] тебе; йди з миром». Жінка прийшла за фізичним зціленням, а отримала цілісне відновлення – тілесне, розумове й духовне. Ісус подарував їй мир.

Чи хотіли б ви жити саме так – у фізичному, розумовому та духовному здоров'ї? Чи прагнете ви глибокого внутрішнього миру? Якщо так, спробуйте витрачати менше часу й сил на гонитву за фінансовими й матеріальними цілями та більше шукати Sozo, яке може дати лише Ісус.

Це абсолютно безцінно.

Заклик

Коли ми зараз повертаємо десятину Господу і приносимо наші добровільні дари, які заздалегідь плануємо та відкладаємо як відсоток від нашого доходу, попросимо в Бога цілісного зцілення для всього життя. Запросимо Його допомогти нам бачити важливість зосередження на нашому прекрасному Спасителю Ісусі й менше витрачати час на гонитву за матеріальними та життєвими цілями. Дякуємо вам за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

13 червня 2026 року

Хочете новеньке “Феррарі”?

Розповідають історію про чоловіка, назвімо його Петро, який отримав у подарунок від свого брата новенький спортивний автомобіль. Одного дня він приїхав на ньому до міста, припаркував на вулиці й пішов за покупками. Повернувшись до машини з повними пакунками, він побачив хлопчика-безхатька, який із широко розкритими очима дивився на блискуче авто.

Коли Петро підійшов, хлопчик несміливо запитав:

– Перепрошую, сер, це ваша машина?

– Так, моя, – відповів Петро. – Мені її подарував брат.

Очі хлопчика засяяли від здивування, адже важко було уявити такий щедрий і дорогий подарунок.

– Ого! – вигукнув він. – Це неймовірно! Якби ж я... якби ж я... – але не встиг домовитися, як Петро закінчив його думку:

– Так, я знаю, ти хотів би мати такого брата.

– Ні, сер, зовсім ні, – швидко відповів хлопчик. – Я хотів би... я просто хотів би бути таким братом.

Подібно до Авраама в давнину, ми всі благословенні, аби благословляти інших (Буття 12:2).

Ісус висловив це найкраще: «Блаженніше давати, ніж брати» (Дії 20:35).

Заклик

Повертаючи сьогодні десятину Господню та приносячи свої приношення, подумайте, як і ви можете стати «таким братом». Не обов'язково мати достаток, щоб дарувати спортивний автомобіль. Бог просить лише подивитися на все, що Він довірив вам – велике чи мале, – і використати це, виявляючи любов до людей. Дякуємо вам за вашу вірність і щедрість сьогодні.

20 червня 2026 року

Вісники, що не зволікають

Письменник К. С. Льюїс колись писав: «Наш Отець благословляє нас у подорожі приємними готелями, але Він не заохочує нас плутати їх із домом».

Ми можемо настільки зосередитися на матеріальних благословеннях, які дає нам Бог, що забуваємо, кому вони належать і для чого вони дані. Наші «надбання» насправді не є нашими. Гроші, будинки, інвестиції, одяг, спортивне спорядження, меблі, інструменти і навіть таланти – усе це довірене нам не лише для того, щоб ми насолоджувалися ними, а й щоб перевірити нас – чи будемо ми використовувати їх для вічних цілей, чи для власних егоїстичних бажань.

Ми покликані, підготовлені, забезпечені і наділені силою, аби бути вісниками, які не зволікають. У нас є проста, але надзвичайно важлива місія – допомагати людям зосередити свій погляд на Ісусі Христі. Бог підтримує і фінансує цю місію тими талантами й ресурсами, які довіряє нам. Який це привілей!

Використовуймо Божі ресурси, щоб заохочувати людей дивитися на Ісуса. І, роблячи це, ми самі будемо зміцнені, щоб зосереджувати свій погляд на Ньому.

Як писала Гелен Леммел: «Зверни свій погляд на Ісуса, вдивляйся в Його чудове обличчя – і земні речі враз потьмяніють у світлі Його слави та благодаті».

Заклик

Настав час повернути Божу десятину та принести обіцяні дари, які ми заздалегідь планували та відклали як певний відсоток нашого тижневого доходу. Помолімося, щоб Господь допоміг нам жити «легко» і не обтяжувати себе бажанням мати більше земного. Біжімо вперед, долаючи дистанцію, визначену для нас, і скиньмо із себе кожен тягар, який може сповільнити нас. Дякуємо за вашу вірність.

27 червня 2026 року

Скарби серця

Пам'ятаєте, як сатана спокушав Ісуса в пустелі? Чи відчуваєте ви подібні спокуси у своєму житті? Чи траплялося вам відчувати, що суспільство та медіа заводять вас на високе місце та спокушають усіма багатствами і зручностями цього світу?

На жаль, ми часто реагуємо на такі спокуси, як маленькі діти, кажучи: «Я хочу це, я хочу це, я хочу це зараз!» Багато людей вже накопичили значно більше, ніж їм потрібно, але вони не можуть зупинитися і завжди прагнуть «тільки ще трішки».

Слова Христа в Матвія 6:19, 21 – це не просто порада, а наказ: «Не збирайте собі скарбів на землі ... адже де твій скарб, там буде і твоє серце».

Ісус не почав речення словами: «Я думаю, було б краще, якби ви не...» або «Можливо, буде легше, якщо ви спробуєте не...». Він сказав: «Не збирайте собі скарбів на землі ...» І чому? Тому що там, де твій скарб, туди лине твоє серце.

Якщо ваш скарб на землі, тоді й серце ваше там, а це зовсім не добре.

Слава Богові за слова давньої пісні, які містять важливу пораду: «Зверни свій погляд на Ісуса, вдивляйся в Його чудове обличчя, і земні речі враз потьмяніють у світлі Його слави та благодаті».

Заклик

Коли ми повертаємо Божу десятину та приносимо добровільні дари, заздалегідь відкладені як відсоток нашого доходу, помолімося, щоб Він допоміг нам бачити принадливість цього світу у світлі вічності. За Божою благодаттю, звернімо свої очі на Ісуса та з радістю принесімо наш скарб на служіння Його місії.

4 липня 2026 року

Зберігай віру

Уявіть себе в Римі у 65 році н. е. Апостол Павло ув'язнений, очікуючи наближення своєї страти.

Протягом десятиліть Павло служив і багатим, і бідним – і сам пережив обидві ці ситуації. Він спостерігав за тим, як ті, хто називає себе послідовником Ісуса, використовують Божі дари на власну славу замість того, аби прославляти Дарувальника. Він бачив, як вони возвеличують людський геній, поклоняються світському успіху, прагнуть земних розкошів і навчають дітей робити те саме. Проте він також був свідком щирих намерень сердець, неймовірної щедрості та великої самопожертви.

Павло відчував провину за те, що не завжди йшов за Ісусом, Котрий, будучи багатим, став бідним заради нас, щоб ми через Його бідність могли стати багатими вічно.

Десять років тому Павло пережив прозріння. Він побачив скрізь усе, що пропонує світ, і усвідомив: його найбільше задоволення, найвища честь і причина його існування – підносити Ісуса Христа.

Коли Павло відчув наближення смерті, він написав молодому Тимофію. Це останній лист смертельно хворого чоловіка, переповнений мудрістю, батьківськими порадами та щирими благаннями. Він підсумовує: «Я звершив добрий подвиг, свій біг закінчив, віру зберіг» (2 Тим. 4:7).

Це також його молитва за нас. У всіх життєвих рішеннях він закликає нас зберігати віру.

Заклик

Коли ми зараз повертаємо Божу десятину та приносимо обіцяні дари, заздалегідь відкладені як відсоток нашого доходу на цей тиждень, помолімося, аби Бог допоміг нам міцно триматися за Нього. Будемо відображати Божу вірність у поверненні десятини та принесенні дарів, зберігаючи віру.

11 липня 2026 року

Пожертвування на Світовий Місіонерський Фонд

Перед тим як сьогодні зібрати десятину та добровільні дари, хочу розповісти вам, як саме ваші дари будуть використані на служіння Божому Царству. Можливо, вас здивує, що, крім підтримки місії вашої місцевої церкви та регіональних місіонерських ініціатив, ваші дари допомагають підтримувати працю 324 місіонерських сімей по всьому світу.

Коли ваше приношення розподіляється відповідно до Плану комбінованих приношень, 20 % від вашого загального дару спрямовуються до Світового Місіонерського Фонду. Ресурси цього фонду розподіляються через Генеральну Конференцію до світових дивізіонів, союзів і місійних полів, допомагаючи будувати та підтримувати передову місіонерську роботу в цих регіонах. Якщо наша десятинна забезпечує зарплати місіонерів, то приношення допомагають фінансувати всі інші потреби місіонерів на місцевому, регіональному та міжнародному рівні.

Чи знали ви, що ваша церква може функціонувати лише завдяки добровільним дарам? Приношення також допомагають забезпечити потреби в будівлях і обладнанні, необхідному місіонерам для їхньої праці.

Через систему дарів підтримуються й різні установи та агентства, які допомагають світовій Церкві. Наприклад, вони фінансують медичне служіння Університету Лома-Лінда, роботу Адвентистського світового радіо та телеканалу «Надія», а також гуманітарну діяльність благодійної організації ADRA.

Чи знали ви, що 66 % населення світу досі чекає, щоб почути звістку про Ісуса? Доброю новиною є те, що за останні роки мільйони людей – навіть у найскладніших регіонах – знайшли спасіння в Ісусі та приєдналися до Церкви адвентистів сьомого дня.

Завдяки вашим дарам тисячі нових громад були створені в неохоплених раніше регіонах і серед нових народів. Постійна підтримка вашими дарами життєво важлива для зростання та стабільності цієї нової роботи по всьому світу. Нехай цей життєдайний потік буде нескінченним.

Заклик

Система десятин та добровільних дарів Адвентистської церкви – це потужний спосіб об'єднатися в Божій світовій місії. Окремо наші дари можуть не справити великого впливу, але разом ми змінюємо життя мільйонів людей.

Якщо на вашій території застосовується План комбінованих приношень, що є правильним для більшості територій Адвентистської церкви світу, 20 % від усіх ваших нецільових добровільних дарів автоматично спрямовуються до Світового Місіонерського Фонду. Однак ви можете зробити ще більше, пожертвавши безпосередньо до Світового Місіонерського Фонду, окрім своєї десятини та обіцяних приношень. Будьте впевнені, Бог використовує ваші дари для зміни життя людей по всьому світу.

Благодійність – наша розкіш

Для мого юного, амбітного, орієнтованого на прибуток розуму вони були справжньою аномалією – подружжя, яке вело свій бізнес для Бога.

Протягом багатьох років я вивчав їхні фінансові звіти та навіть допомагав структурувати їхню мережу компаній, трастів і фондів, щоб максимально підтримувати благодійність і служіння. Цей процес допоміг мені зрозуміти їхні найглибші цінності, міцно вкорінені у 2 Коринтян 8:9, і кинув виклик мотиваціям мого серця.

Вони жили в часи, коли багаті християни не виставляли своїх благословень на показ. Вони вірили, що кожна копійка, яку вони мали, належить Богові і призначена виключно для Його слави, а не для власної користі.

Ці люди могли б вести розкішний спосіб життя, проте жили економно, хоч і комфортно, значно нижче середнього рівня доходу. Будь-які ознаки їхнього багатства були майже непомітні.

Коли я спостерігав, як чоловік знову приймає раціональне рішення, хоч вибір більш комфортного варіанту міг би зробити їхнє життя значно зручнішим, я запитав: «Тату, чому ви з мамою не дозволяєте собі трохи більше? Чому не насолоджуватися розкішшю життя?»

Через два десятиліття його проста, але життєво змістовна відповідь досі звучить у моїх вухах: «Благодійність – наша розкіш».

Заклик

Настав час повернути Богові десятину та принести обіцяні дари, які ми плануємо та відкладаємо як відсоток від нашого доходу цього тижня. Нехай кожен з молитвою подумає, якою розкішшю ми насолоджуємося, і приймемо рішення пожертвувати на поширення Божої вістки та наближення Царства Божого. Дякуємо за вашу відданість.

Віддаючи належне

Освальд Чемберс написав книгу під назвою «Моє найкраще для Його найвищого». Її називають «Найлюбленишим духовним щоденником усіх часів». Надзвичайна здатність Чемберса проникати в саму суть християнського життя майже не має рівних.

Ось один із прикладів його глибоких думок про наші таланти та дари: «Ми думаємо, що можемо присвятити наші дари Богові. Проте не можна присвятити те, що не належить тобі».

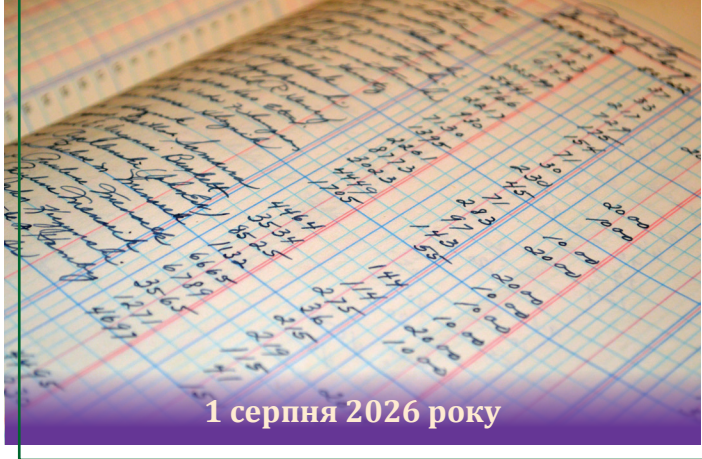
Так легко вважати, що наші дари, гроші та все, що ми маємо, належить лише нам, і приймати будь-який прибуток, похвалу чи аплодисменти як наслідок. Проте це не Божий шлях.

Еллен Г. Уайт писала: «Вершина могутності, на яку був піднесений Соломон, та земні блага, що оточували його, затьмарили його розум; він втратив рівновагу і впав. Постійно звеличуваний людьми, він, урешті-решт, втратив здатність опиратися лестоцям. Мудрість, якою він був обдарований, аби прославляти її Подателя, сповнила його гордістю. Він дозволив людям говорити про себе як про найбільш достойного слави за незрівнянну красу храму, задуманого і спорудженого ним на честь "Імені Господа Бога Ізраїлевого". Саме з цієї причини храм Єгови став відомий серед усіх народів як "Соломонів храм". Людина привласнила собі славу, що належала Тому, "Хто вищий за найвищого" (Екл.5:7). Навіть досі про той храм, про який Соломон сказав: "Дім цей, що я збудував його, носить Твоє ім'я", здебільшого говорять не як про храм Єгови, а як "Соломонів храм". Людська слабкість найповніше виявляється тоді, коли людина дозволяє прославляти себе за дари, якими її наділило Небо» (Пророки і царі. С. 68).

Знайдімо спокій і мир у радості, віддаючи належне Богові, нашому Творцеві, Подателю та Спасителю.

Заклик

Повертаючи сьогодні Богові десятину та приносячи добровільні дари, помоліться, дякуючи Йому за ваші таланти, дари та фінанси, і попросіть, щоб Він керував вами у прагненні бути вірним управителем усього, що вам доручено.

1 серпня 2026 року

Фінансовий мир

Згадаємо події 1555 року. Імена англійських реформаторів Латімера та Рідлі нерозривно пов'язані. Цих людей прив'язали кожного до свого стовпа, що були розташовані близько один до одного. Їх очікувала мученицька смерть. Напередодні страти Рідлі провів останню ніч у в'язниці, і один з його друзів запропонував йому залишитися поруч для підтримки. Проте Рідлі ввічливо відмовився, сказавши: «Як дасть Бог, я планую спати цієї ночі так само спокійно, як і завжди у своєму житті». Це свідчить про його рішучість і глибоку віру.

Як Рідлі міг мати такий мир, коли він стояв на порозі втрати всього, навіть власного життя? І чому деякі багаті й здорові люди живуть у напружі, тоді як серед найбідніших зустрічаються ті, хто має глибокий мир?

З досвідом життя ми починаємо розуміти: мир – це не відсутність проблем, а присутність Бога. Справжній мир зрештою не залежить від зовнішніх обставин, а від внутрішнього стану.

Не потрібне ідеальне здоров'я.

Не потрібне велике багатство.

Не потрібні фантастичні стосунки.

Ми знаходимо мир, знайшовши Бога. Павло написав у Филип'ян 4:6, 7:

«Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові».

Шукаєш миру? Шукай спочатку Бога – і спатимеш спокійно.

Заклик

Зараз час повернути Богові Його десятини та принести обіцяні приношення, які ми завчасно планували й відклали як відсоток від нашого доходу щотижня. Чи прагнеш ти фінансового миру? Вірність Богові в десятині та добровільних дарах може дати глибокий мир, що перевищує всяке розуміння. Дякуємо за вашу вірність.

8 серпня 2026 року

Співчутливий капіталізм

Поміркуйте над запитанням: як нам, християнам, які живуть у світі, що дедалі більше керується матеріалістичними та капіталістичними цінностями, залишатися продуктивними членами суспільства і водночас бути подібними до Христа – безкорисливими, готовими служити всім людям?

Чи чули ви термін «співчутливий капіталізм»? Його вживали у різних значеннях. Це поняття описує економічну модель або підхід до ведення бізнесу, де збережено основні принципи капіталізму (прибуток, конкуренція, приватна власність), але акцент робиться на співчутті, соціальній відповідальності й турботі про добробут людей.

Насправді співчутливий капіталізм – це не нова ідея. Чотири тисячі років тому Авраам почув від Бога, що буде рясно благословенний (див. Буття 12:1-3). Але з якою метою Господь давав йому ці благословення? Щоб він міг бути благословенням для всіх. Авраам був благословенний, аби благословляти інших – ось вам і співчутливий капіталізм.

Дві тисячі років тому Ісус закликав Своїх послідовників ділитися прибутками. У Луки 6:38 Він сказав: «Давайте – і дасться вам; міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам».

Відтоді вірні учні Ісуса прагнули жити згідно з цими словами.

Апостол Павло також звертався до «багатих», закликаючи їх «збагачуватися добрими ділами, бути щедрими та готовими ділитися» (1 Тимофія 6:17-19).

Співчутливий капіталізм – це лише віддзеркалення Божої творчості, щедрості та любові. Це життя у згоді з Божою волею.

Яким би не було наше становище, один із головних шляхів приборкати егоїстичні, капіталістичні нахили – це практикувати співчутливе служіння іншим.

Заклик

Настав час повернути десятину Господеві та принести обіцяні приношення, які ми попередньо плануємо і відкладаємо як відсоток від нашого доходу цього тижня. Помолімося, щоб Господь допоміг нам завжди залишатися співчутливими, вірно використовуючи подаровані Ним благословення. Дякуємо вам за вашу вірність.

Провина тих, хто вижив

У кожній трагедії є ті, хто загинув, і ті, хто вижив.

Можливо, ваш таксист запізнівся, і через це ви не встигли на літак, що розбився, забравши життя всіх на борту.

Можливо, ви живете на пагорбі, у безпеці від повені, яка знищила всі будинки, що день у день постають перед вашими очима з вашого подвір'я.

Можливо, через тиждень після бурі ви падаєте на коліна в сльозах, косячи рівеньку траву на доглянутому газоні свого дому, тоді як навпроти бачите руїни там, де колись стояв дім вашого сусіда.

Можливо, ви вивезли свою сім'ю до іншої країни саме перед тим, як почалася війна.

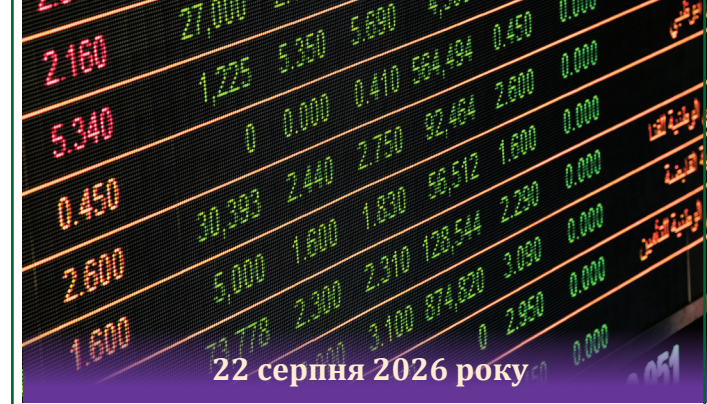
Переживши трагедію чи травматичну подію, ми можемо відчувати, що зробили щось не так, оскільки залишилися неушкодженими, тоді як інші були поранені чи загинули. Почуття провини уцілілого реальне. У світі, де насильство стало звичним явищем, а природні й техногенні катастрофи трапляються дедалі частіше, якою ж має бути відповідь християнина, який вижив?

Якщо ви відчуваєте себе благословеними, навіть «несправедливо благословеними», я закликаю вас прославляти Бога за ці благословення, а потім передавати їх далі. Нагодуйте, одягніть, відвідайте, прихистіть... полюбіть жертв та їхні родини. Адже Ісус сказав у Дії 20:35: «Блаженніше давати, ніж приймати».

Ви вижили не випадково, для певної мети. Тож ідіть у Божій силі досягніть цю мету.

Заклик

Коли сьогодні ви з вдячністю повертаєте десятину Господу та приносите Йому свої обіцяні дари, задумайтеся, як можете послужити тим, хто не відчувається таким благословеним, як ви. Знайдіть когось, хто зазнав великої втрати, і подаруйте йому ту втіху, яку самі отримали від Бога в часи власних втрат. Дякуємо вам за вашу щедрість.

Даруйте, поки живе

Чи чули ви коли-небудь мудрий вислів: «Даруйте, поки живі, щоб бачити, куди спрямовуються ваші дари»?

Добре, коли після смерті ви залишаєте гроші чи майно своїй сім'ї та для Божої справи. Проте Господь також закликає нас щедро давати вже зараз, поки ми живі.

Можливо, ви чули про суперечки через спадщину, коли жадібні спадкоємці нехтували бажанням померлого. Або про історії християн, відданих місії, які помирили, а їхнє майно марнували спадкоємці, що прагнули ще однієї розкішної подорожі, ще однієї орендованої квартири чи якоїсь іншої егоїстичної покупки.

Як послідовники Ісуса Христа, ми повинні серйозно замислитися: що Він хоче, аби ми зробили з тим майном, яке довірив нам управляти – і за життя, і після смерті? Чи слід залишити його дітям, церкві чи для якоїсь іншої справи? Чи існує «правильна пропорція» у поділі Божого майна?

Ще одне важливе запитання: чи варто триматися за ці ресурси до самої смерті, коли вони вже не мають для нас ніякої користі? Що зробив би Ісус?

У книзі «Поради щодо управління ресурсами» Еллен Уайт написала: «Заповіти після смерті – це жалюгідна заміна милосердя при житті. Божі слуги повинні складати свої заповіді щодня – у добрих вчинках і щедрих приношеннях Богу» (с. 326).

Тож пригадаймо мудрий вислів: «Даруйте, поки живі, щоб бачити, куди спрямовуються ваші дари».

Заклик

Повертаючи сьогодні Божу десятину та приносячи свої дари, згадаймо: Бог є Власником усього, і щодня, доки ми живемо, Він закликає нас бути вірними управителями Його дарів. Тож «даруймо, поки живемо, щоб бачити, куди воно спрямовується». Дякуємо вам за вашу вірність.

29 серпня 2026 року

Довші столи

Невідомий автор одного разу написав: «Якщо ти маєш більше, ніж інші, збудуй довгий стіл, а не вищий паркан».

Яке прекрасне й сильне висловлювання! Запишіть його й прагніть жити згідно з ним щодня. Повторю ще раз: «Якщо ти маєш більше, ніж інші, збудуй довгий стіл, а не вищий паркан».

Коли Бог благословляє нас, ми легко можемо зосередитися на тому, щоб оберігати та захищати ці благословення «парканами». Проте Біблія навчає, що подібно до Авраама, ми благословенні для того, аби бути благословенням іншим (див. Буття 12:2). Ми отримуємо, щоб розширювати свої столи – і тоді бачимо, як Бог знову наповнює наші комори, аби ми могли повторювати це знову й знову!

Пригадаймо 2 Коринтян 9:8, 6: «А Бог спроможний збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви завжди в усьому мали повний достаток і збагачувалися всяким добрим ділом». «Всім, хто сіє скупко, той скупко і жатиме, а хто сіє щедро, той щедро і пожне».

Ісус любив довгі столи. Він любив ділитися їжею з якомога більшою кількістю людей – іноді п'ять тисяч друзів за одним прийомом їжі! Якщо цього року ви шукаєте мудрості, як розширювати свій стіл й отримати в цьому процесі неймовірно благословення, прочитайте Його настанови про гостинність у Луки 14:12-24.

Ми не маємо часу, щоб обговорити всі переваги гостинності, але головне: довші столи приносять довше здоров'я, дружбу й життя. Радійте цьому!

Заклик

Справді, «більш блаженно давати, ніж брати». Бог благословив Церкву адвентистів сьомого дня системою приношень, яка є великим благословенням для нас і для інших. Тепер настав час повернути Богові Його десятини та з радістю принести наші дари. Подякуймо Богові за прекрасний привілей – ділитися сьогодні Його благословеннями з іншими.

5 вересня 2026 року

Мистецтво давання

Відомих авторів часто цитують, але ми рідко чуємо слова їхніх дружин чи чоловіків. Винятком є Джеймс Уайт, чоловік Еллен Уайт, письменниці, твори якої найбільш перекладені у світі.

Джеймс також був письменником, учителем і проповідником. Він залишив нам спадщину мудрості, зокрема цю просту, але сильну думку про мистецтво давання:

«Давання – це ремесло, якого треба навчатися так само, як і будь-якого іншого ремесла».

Слухаючи історії людей про їхню благодійність, часом можна дійти висновку, що заробляти гроші часто легше, ніж віддавати їх мудро. Щедре й радісне давання – це справді мистецтво і ремесло, якого потрібно навчатися, адже воно не приходить природно.

Багато постійних жертводавців відчували розчарування, коли їхні пожертви були використані на справу, яка згодом виявилася марною. Ми іноді віддавали через канали, що здавалися ефективними, але пізніше дізнавалися про інші системи, які могли зробити наше давання ще дієвішим. Ми можемо вчитися на власних помилках, але не менш важливо – переймати навички та досвід інших.

Тож будемо ставитися до давання як до ремесла, яким керує Бог, і прагнутимемо вірно й радісно управляти Його ресурсами.

Джеймс Уайт (журнал Review & Herald, 17 лютого 1903 р.).

Заклик

Повертаючи Богові Його десятину та приносячи дари для Його церкви, ми можемо бути вдячні за особливу всесвітню систему управління коштами, яку Бог дав Церкві адвентистів сьомого дня. Від нашого місцевого скарбника до аудиторів і фінансових керівників – Бог благословив нас чудовою командою вірних управителів, які дбайливо й молитовно розподіляють зібрані дари для Господа.

12 вересня 2026 року

Всесвітній місіонерський фонд (Незвичайні можливості)

Наш Небесний Отець дивовижно діє, відчиняючи двері для поширення Його вістки любові й віри по всьому світу, і наші пожертви спрямовуються на підтримку багатьох нових служінь.

Та чи замислювалися ви коли-небудь, що відбувається тоді, коли ретельно сплановані євангельські зустрічі перевершують усі очікування? Раптово церкви переповнюються, і нові громади потрібно швидко будувати, орендувати або купувати. А це вимагає значних коштів – значно більших, ніж було заплановано до початку євангельських зустрічей. Як же Церква може забезпечити приміщення для богослужінь, Біблії, навчання лідерів та інші ресурси, щоб нововернені могли духовно зростати?

Бог спонукав Церкву створити шлях для підготовки до таких несподіваних ситуацій, заснувавши Фонд незвичайних можливостей, кошти якого можуть використовувати, коли Божий народ отримує такі неочікувані благословення. Якщо у вашому регіоні діє План об'єднаних приношень, то частина всіх ваших систематичних невизначених пожертв автоматично спрямовується до Всесвітнього місіонерського фонду незвичайних можливостей. Та якщо, окрім десятини та обіцяних приношень, ви бажаєте зробити ще більше для місії церкви, то можете жертвувати безпосередньо на цей фонд, аби Церква була готова, коли Бог відповідає «так» на наші молитви. Разом ми можемо зробити величезні кроки до здійснення місії.

Заклик

Система десятин і приношень Церкви адвентистів сьомого дня – це могутній спосіб об'єднатися для Божої всесвітньої місії. Окремо наші жертвування не можуть багато зробити, але разом ми змінюємо життя мільйонів людей. Повертаючи Господу десятину та добровільні дари, поставмо наші бажання на друге місце, а Бога – на перше.

19 вересня 2026 року

Любов віддає

Це було настільки очевидним... Таке очевидне, як день і ніч, як сонце на небі. Це було явне, зрозуміле, помітне, прозоре, як білий день, і приховати його неможливо. Але я цього не бачив.

Кожен, хто має елементарне розуміння писемності, міг це побачити. Це неможливо пропустити, адже воно абсолютно фундаментальне для християнської віри. І все ж таки я не помічав цієї двослівної істини так довго.

Я провів роки, вивчаючи та розповідаючи про віру, фінанси й щедрість, і все ж таки випускав це повз увагу. Можливо, я занадто ускладнював або просто перегортав сторінку далі, а воно постійно було перед моїм обличчям, чорне по білому. Нічого не могло бути яснішим. Проте я цього не бачив.

Це заховане на самому початку найвідомішого біблійного вірша – Івана 3:16. Мільйони, можливо, мільярди людей знають його напам'ять. Я чув, як п'ятирічні діти цитують його й, мабуть, навіть розуміють. Я сам міг повторювати цей вірш понад сорок років і робив це постійно, але для мене він залишався невидимим. Я просто не бачив цього.

А потім одного дня – ось воно. «Бо так Бог полюбив світ, що віддав...»

Це так просто. Любов віддає.

Заклик

Повертаючи сьогодні Божу десятину і віддаючи наші приношення, пам'ятаймо: ці дари – це наша вдячна відповідь Тому, Хто так сильно нас полюбив, що віддав. Так, любов віддає – ось що вона робить. Будемо жертвувати сьогодні з любові до Бога та Його справи. Дякуємо за вашу щедрість.

26 вересня 2026 року

Вічні істини

Один літній чоловік якось сказав: «Більшість мудрості, якою людина володіє в сімдесят, неможливо висловити словами». Одна з радостей старіння полягає в тому, що з роками ми бачимо дедалі більше доказів певних вічних істин.

Таких істин:

- «Профілактика краща за лікування».
- «Гроші не приносять щастя».
- «Кожна трапеза або шкодить, або зцілює тебе».
- «Божі шляхи завжди найкращі».

Зазвичай ми чуємо ці істини ще в юності, але вони здаються надто неймовірними чи надто протилежними культурі, аби бути правдою. Тож ми вирішуємо пожити інакше – просто, щоб перевірити. Проте згодом розуміємо: вони правдиві, і життя за істиною справді робить нас вільними.

Проте іноді ці істини, здається, суперечать логіці. Наприклад: «Блаженніше давати, ніж приймати». Справді? Ці слова промовив Сам Ісус Христос. Це Його принцип.

Після десятиліть спостережень старші християни скажуть: є незаперечні докази того, що збагачує нас не те, що ми утримуємо, а те, чим ділимося.

Справді, блаженніше давати, ніж приймати.

Заклик

Повертаючи сьогодні Богові десятину та приносячи добровільні дари, подякуймо Йому за вічні істини Біблії та за Його Святого Духа істини, Який веде нас і забезпечує всі наші потреби.

3 жовтня 2026 року

Овечий шлях

Вівці – розумні тварини, але вони відомі тим, що інстинктивно прямують за іншими вівцями, іноді аж до забою!

Навіть серед трагічних наслідків пандемій, воєн та інших лих велика частина світу залишається зосередженою на собі – споживацтві, цінах на нерухомість, відпустках і вечірках. Так, світ продовжуватиме шукати вигоди для себе, але на чому зосереджуюся я? Чи просто сліпо йду за світом, чи прагну, щоб мій розум був пильним і спрямованим на щось більше?

У 1 Івана 2:15, 16 читаємо: «Не любіть світу, ні того, що у світі: коли хто любить світ, в тому немає любові Отця».

Так легко віддаватися страхам і фантазіям «овечої отари», але чи повинні послідовники Ісуса йти «сонним шляхом», «овечим шляхом» світу? Ні. Нам потрібно прокинутися.

Ми покликані прямувати Божими шляхами, обираючи принципи любові, турботи та співчуття. Бог підняв нас, аби бути «у стаді, але не зі стада», «у світі, але не від світу», щоб вести людей до надії та зцілення в ці непрості часи.

У Римлян 13:11 написано: «Отже, ви знаєте час, що пора вже нам від сну прокинутися. Бо тепер спасіння ближче до нас, ніж тоді, коли ми повірили».

Піднімімо очі вище за тривоги та принципи цього старого світу. Слідуймо за Добрим Пастирем і допоможемо іншим вівцям йти за Ним.

Заклик

Зараз, коли ми повертаємо десятини Бога і даємо наші обіцяні дари, знову візьмемо на себе зобов'язання відвернутися від егоїстичних шляхів світу. Живімо щедро та вдячно, як задумав Бог.

10 жовтня 2026 року

Війна реальна

Сучасне застосування торговельних санкцій проти ворожих держав – не новинка. Ці «торговельні війни» є давньою та надзвичайно ефективною тактикою досягнення військових і політичних цілей. Санкції припиняють надходження необхідних товарів і послуг до ворожої країни та можуть бути настільки ж ефективними, як облога міст, бомбардування доріг і мостів, руйнування фабрик і складів. Усі ці дії спрямовані на блокування життєво важливих ресурсів.

Військова історія ясно показує: якщо лінії постачання ворога можна перекивати, збити його з пантелику або відвести в інший бік, то солдати на передовій будуть менш здатні боротися з силою та ресурсами. Це важлива стратегія для перемоги у війні.

Сатана стежить за лінією постачання Божої роботи – за тобою і мною. Він хоче заплутати нас щодо нашого покликання, відволікти від мети та спокусити відвести ресурси, які Бог нам довірив.

Сатана використовує обман, а іноді навіть речі, що здаються важливими покупками або мудрими інвестиціями, щоб відвести Божі ресурси від справи Його передової місії.

Сатана не турбується, куди ми вкладаємо Божі ресурси, поки вони не спрямовані на поширення дивовижної вістки про вічне Євангеліє у світі.

Заклик

Система десятини та добровільних приношень Церкви адвентистів сьомого дня є потужним ланцюгом постачання, який забезпечує ресурсами всесвітню місію Бога. Поодинці наші дари не мають великого значення, але разом ми змінюємо життя мільйонів людей. Сьогодні, віддаючи свої дари, задумайся, чи є щось, що обмежує ресурси передової лінії Божої роботи. Дякуємо за вашу вірність.

17 жовтня 2026 року

Обережно й у молитві, але без страху

У Євангелії від Матвія 14:27 Ісус сказав: «Заспокойтеся! Це Я; не бійтеся». Вірячи Йому, Петро незабаром опинився посеред бурхливого моря, стоячи на воді, ніби на твердій землі!

Проте вже за кілька хвилин свого шляху віри він відвів очі від Ісуса, побачив усі небезпеки довкола і почав тонути від страху. Як легко стати схожим на Петра – від віруючого до боязкого за мить.

Ми часто боїмося, тому що надто зосереджуємося на тимчасових «запевненнях» – фінансах, кар'єрі, інвестиціях, здоров'ї чи навіть власному житті. Так, ми повинні дбати про це сумлінно, але Ісус говорить нам не хвилюватися і не боятися.

Коли страх зростає, нас запрошують зануритися в Біблію, спрямувати свій розум на Ісуса, Його обітниці та вічність із Ним і дати страху розтанути, як іній під сонцем зранку. Коли ми пізнаємо досконалу любов Божу, вона виганяє всі наші страхи.

Біблія ясно пояснює, що на землі траплятимуться лиха. Ісус передбачив ці страшні події, щоб наша віра зміцнювалася, коли ми бачитимемо їх на власні очі.

У часи криз – у здоров'ї, фінансах чи інших втратах – рухаймося вперед обережно та в молитві, але без страху.

Заклик

Настав час віддати Богу десяту частину доходу та принести добровільні дари, які ми відклали зі свого доходу протягом минулого тижня. Яка велика радість – знати, що Бог – наш турботливий Отець і що Він вірний навіть у найскладніші часи, дбаючи про наші потреби. Дякуємо за вашу вірність сьогодні.

24 жовтня 2026 року

На межі урвища

Уявіть, що вам довелося висіти на мотузці над дуже високим урвищем, і вам дали вибір між двома мотузками – тонкою, потертою або пружною, міцною. Яку мотузку ви обрали б? Страшно в будь-якому разі! Проте я впевнений, ви обрали б міцну мотузку.

А чи ви скоріше стрибнули б з урвища з великою вірою в тонку мотузку чи з малою вірою в міцну?

Аналізуючи все це, доходимо висновку: не має значення, скільки у вас віри, адже ваша безпека не залежить від рівня вашої віри; вона залежить від міцності мотузки. Віра діє лише настільки, наскільки надійний об'єкт або людина, якій ви довіряєте.

Бог дає нам здібності й таланти і заохочує використовувати їх мудро, але ніколи не закликає покладатися на них повністю або мати віру лише в них.

Наші добре відточені навички, перевірені стратегії, досвідчені програми і навіть наші успіхи – це велике благословення, але Бог закликає нас мати віру в Нього, а не у власні здібності. Порівняно з Божою силою та підтримкою, навіть найкращі наші таланти – це лише тонка мотузка.

А на яку мотузку ви поклали свою надію цього тижня?

Заклик

Настав час віддати Богу десяту частину доходу та принести Йому наші систематичні добровільні дари. Яка велика честь знати нашого величного Бога і вірити, що незалежно від обставин, коли ми поклаємося на Нього, Він врятує нас і міцно триматиме.

31 жовтня 2026 року

Даруймо, поки живемо

Яка велика честь – повертати Богові частину численних благ, які Він нам довіряє. Протягом нашого життя ми можемо щедро віддавати на Божу справу, визнаючи Його Джерелом усього доброго.

На жаль, багато людей з добрими намірами тримають свої активи та інвестиції понад власні потреби аж до дня смерті. А потім, часто ще до того, як зів'януть квіти на могилі, родичі телефонують до адвокатів із запитанням: «А скільки я отримав?» Яке це трагічно сумне видовище.

Якщо ми справді віримо, що все, що маємо, належить Богові, чому воно раптом стає власністю когось іншого в день нашої смерті? Смерть не скасовує Божого права власності і не знімає нашої відповідальності бути вірними розпорядниками Його благ.

Ми маємо достатньо можливостей щедро давати Богові та своїм сім'ям і отримувати водночас неймовірне благословення. То чому відкладати дарування на потім? Чи залишив би вірний розпорядник Божі дари, щоб вони були витрачені на невідомі бажання наступного покоління, або, що ще гірше, на сімейні суперечки та юридичні витрати?

То який вихід? «Даруй своє, поки живеш, щоб бачити, куди воно спрямовується».

У 2 Коринтян 9:6-8 ми читаємо чудову Божу обітницю: «Втім, хто сіє скуппо, той скуппо і жатиме, а хто сіє щедро, той щедро і пожне. Кожний нехай дає за велінням серця, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дає з радістю. А Бог спроможний збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви завжди в усьому мали повний достаток і збагачувалися всяким добрим ділом».

Заклик

Тепер настав час віддати Богу десяту частину доходу та принести наші дари. Робімо це з вдячним і радісним серцем. Бог уже щедро благословив нас у житті, і тепер ми можемо виразити нашу подяку, повертаючи Йому ці дари.

7 листопада 2026 року

Одна місія

Понад двадцять два мільйони людей із найрізноманітніших прошарків суспільства називають себе адвентистами сьомого дня. Якби ми стали пліч-о-пліч, простягнувши руки і з'єднавши долоні, то могли б утворити людський ланцюг, який би оперезав земну кулю від Сіднея до Окленда, від Сантьяго до Буенос-Айреса, від Йоганнесбурга до Перта – і знову назад до Сіднея!

Від найбідніших до мільярдерів, від людей, які перебувають на апаратах життєзабезпечення, до олімпійських атлетів – адвентисти мають різний колір шкіри та поклоняються Богові більш ніж 900 мовами світу. Ми такі ж багатокультурні й різноманітні, як будь-яка інша група людей на землі, і водночас ми – одне ціле.

Наша єдність ґрунтується на Ісусі Христі, Тому, Хто молився в 17-му розділі Євангелія від Івана, щоб Його послідовники також були «одним». Він бажає, щоб ми були єдині в радості (в. 13), у місії (в. 18), в істині (в. 14, 17, 19), у свідченні (в. 20), у славі (в. 22) і в любові (в. 26).

Одним зі способів досягти цього є наше вірне управління Божою глобальною системою десятин і добровільних дарів. Разом ми поєднуємо свої дари для Бога, і Він використовує їх, щоб підтримувати й розширювати Свою працю по всій планеті.

Заклик

Наша десятина і добровільні дари сьогодні, як завжди, повертаються Богові через церкву, а не церкві для задоволення її потреб. Усі наші приношення – це відповідь на любов Бога. Він просить нас виявляти цю любов, приносячи свої дари Йому і на Його справу через церкву. Дякуємо вам за вашу вірність у підтримці Божої глобальної місії сьогодні через десятину та добровільні приношення.

14 листопада 2026 року

Невідомі герої

Піонери Глобальної місії – це одні з «невідомих героїв» адвентистської місії. Сьогодні по всьому світу сотні відданих віруючих вирушають у нові місця, щоб досягати ще неохоплених груп людей та започатковувати нові громади адвентистів сьомого дня.

Багато з цих територій – це місця, де церква або боролася довгі роки, або взагалі ніколи не мала успіху. Проте ніхто не сказав піонерам, що це «неможливо».

Живучи на скромну стипендію, вони переїжджають у ці громади та застосовують метод служіння Христа. Вони контактують із людьми – працюють разом з ними на рисових полях або грають у футбол із дітьми в місті. Вони виявляють співчуття, задовольняють практичні потреби, завойовують довіру тих, кому служать. А тоді запрошують їх прямувати за Ісусом.

Подібно до Христа, ці піонери занурюються в життя спільнот, яким служать. Вони жертвують своїм часом, докладають зусиль, щоб жити просто і приводити інших до Христа, навчаючи будувати з Ним тісні стосунки.

Саме для їхньої підтримки Церква створила Фонд річних дарів. Якщо у вашому регіоні діє План об'єднаних приношень, частина ваших систематичних приношень використовується саме для цього фонду. Також раз на рік вірян по всьому світу закликають віддати ще одну частину свого доходу, окрім десятин та обіцяних приношень, і направити її у цей фонд.

Так само, як Бог закликав піонерів Глобальної місії жертвувати собою задля служіння Йому, Він кличе й нас жертвувати, навіть якщо ми залишаємося вдома.

Заклик

Це один зі способів, як ми можемо жертвувати й об'єднуватися в Божій всесвітній місії. Самі собою наші дари можуть здаватися невеликими, але разом вони змінюють життя по всій землі. Коли ви повертаєте свою десятину та систематичні приношення, будьте певні: Бог використовує ваші дари, щоб змінювати життя для вічності. Дякуємо вам.

21 листопада 2026 року

Мегафон Божий

Подібно до Ноя, Іллі та Івана Хрестителя, адвентисти сьомого дня отримали одне з дивовижних доручень усіх часів. Ми – вісники, яким доручено оголосити про скорий Прихід Царя. І який наш заклик? У книзі Об'явлення 14 записана вістка трьох ангелів: «Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, землю, море і джерела вод!» Найбільша спасенна подія в історії нашої планети скоро відбудеться. Будьте до неї готові!

Оригінальні грецькі слова, що описують «гучний голос», яким проголошується Триангельська вістка, буквально означають «мегафон». Це ми – мегафон Божої любові!

Адвентистський рух отримав привілей бути використаним Святим Духом для проголошення Євангелія світу. Ми покликані смиренню, але голосно звіщати про повернення Христа через добрі вчинки любові, особисте свідчення, євангельські кампанії, медіаслужіння, центри впливу, гуманітарну допомогу, школи, лікарні та багато інших шляхів.

Іван Хреститель готував дорогу Господу, сповіщаючи про близький Прихід Ісуса, закликаючи людей до покаяння та допомагаючи їм приготувати серце й характер до зустрічі з Ним. Так само і сьогодні ті, хто «додержує Божих заповідей», «має свідчення Ісуса Христа» та «віру Ісуса», запрошені бути вісниками, які чітко й голосно звіщають про скорий Прихід Ісуса.

Заклик

Система десятих і приношень Адвентистської церкви – це потужний «ланцюг постачання», що забезпечує Божу всесвітню місію проголошення Триангельської вістки. Дякуємо вам за те, що через вашу вірність у приношеннях ви виявляєте свою любов до Бога та до кожної людини.

28 листопада 2026 року

Старий, бідний і самотній

Він доживав старість, зазнавав болю, жив на мізерний дохід у державному житлі. Він прочитав книгу про управління Божими дарами і захотів, щоб я, автор, відвідав його. Цей чоловік повідомив: «Я просто хочу вам щось сказати».

Я відкладав цей візит, бо в глибині серця був упевнений, що він попросить у мене грошей. Та все ж таки я домовився про зустріч, таємно сподіваючись, що його не буде вдома.

Після розмови про старі меблі й те, як він розподіляє кожну копійку в окремі баночки, аби оплатити рахунки, він перейшов до головного:

– Я просто хочу, щоб ви знали, наскільки ваша книга про матеріальні благословення змінила мене.

– Справді? – здивувався я.

Мене вразило, що книга про достаток, написана для заможних християн, справила такий вплив на бідного старого, який жив самотньо.

– Так. Я завжди віддавав Богові 10 відсотків від мого доходу, але кілька років тому поставив собі за мету жертвувати ще одну регулярну десятину на місійні проекти. І я досяг цієї мети. А читаючи вашу книгу, Бог переконав мене відкладати ще одну десятину на місію. Я просто хотів сказати вам, що вже майже дійшов до 30 відсотків, і Господь так сильно благословляє мене!

Сльози радості в його очах віддзеркалили сльози докору в моїх.

Він не старий, бідний і самотній. Він очікує на нове, безболісне тіло, багатий у Господі як член Божої сім'ї.

Повертаючись до машини, я просив у Бога пробачення за те, що вагався відвідати його, за те, що судив його серце за обставинами, і за те, що був надто егоїстичним у використанні матеріальних благословень, які Господь дав мені.

Заклик

Коли ми зараз повертаємо Божу десятину і приносимо наші добровільні дари, поміркуймо, як Бог переконує нас молитовно відкладати ще більший відсоток нашого доходу на його місію спасіння заблудлих.

Збір коштів чи зростання у вірі?

Мабуть, ви чули приказки та прислів'я: «Копійка гривню береже» чи «Хто копійку шанує, той і гривню має».

Це фінансова порада, яка підходить для будь-якої культури й валюти. Якщо ми вірно дбаємо про малі суми, то матимемо достатньо і для великих витрат.

Це також чудовий принцип для тих, хто розпоряджається коштами, довіреними церквам і для певних служінь. Від них теж очікується вірність у тому, щоб кожна копійка, яка надходить на розвиток Божої справи чи проходить через їхні руки, була використана сумлінно.

Однак що робити, якщо лідери були вірними навіть у «копійках», а «гривень» усе ж таки бракує, щоб виконати все те, до чого закликає Бог? Чи потрібно тоді шукати найкращі методи та інструменти для збору коштів?

Так, перевірені методи збору пожертв можуть бути дуже корисними. Та попри їхню важливість, існує ще більш надійний і дієвий спосіб, ніж добре продумані заклики до жертводавців.

«Зростання у вірі» – це ключ, що відкриває небесні рахунки, якими керують Божі управителі. Коли ми чуємо живі історії та свідчення про Божу вірність іншим, а потім і самі випробуємо Його обітницю та переживаємо Його благословення, наша віра й готовність жертвувати зростають.

Якщо ми дбатимемо про «зростання у вірі», то «збір коштів» подбає сам про себе.

Заклик

Повертаючи Богу десятину і приносячи наші добровільні дари, випробуймо Його обітницю, як Він і радить. Згадаймо, як Господь уже благословляв нас, і за кожної нагоди зміцнюймо віру одне одного, ділячись свідченням про Божу доброту та вірність.

Стережіться!

Колумбійський наркобарон Пабло Ескобар очолював картель, який контролював до 80 % світових продажів кокаїну. Його брат Роберто був одним із бухгалтерів картелю й автором книги «Ескобар: Невідома історія наймогутнішого злочинця світу». У книзі Роберто розповідає: «Пабло заробляв стільки, що щороку ми списували 10 % коштів, бо їх з'їдали щурі на складах або вони псувалися від вологи чи губилися».

Деякі джерела стверджують, що ці 10 %, його так звана «десятина для щурів», перевищували мільярд доларів на рік!

Ісус якось сказав: «Не збирайте собі скарбів на землі, де міль та іржа нищать».

Здається, Ісус добре знав жадібних людей свого часу. У Луки 12:13–21 Ісус розповідає притчу про нерозумного багатія, і вона невтішна:

Хтось із натовпу сказав Йому: «Учителю, скажи моєму братові, щоб він поділився зі мною спадщиною». Ісус відповів: «Чоловіче, хто поставив Мене суддею чи розподільцем між вами?» А тоді звернувся до всіх: «Стережіться!»

У Його словах відчувається така нагальність, ніби на людей мчить некерований автобус. Або ніби Ісус бачить розлученого бика, що біжить на натовп, отож Він вигукує: «Остерігайтеся! Рятуйтеся!»

Це серйозне попередження: «Остерігайтеся! Стережіться всякої жадібності, бо життя людини не залежить від достатку її майна».

Колись було сказано: «Земля має достатньо, щоб задовольнити потреби кожного, але не жадібність кожного».

Тож будьмо пильними та на сторожі проти всякої жадібності.

Заклик

Сьогодні, коли ми повертаємо Богу десятину і приносимо обіцяні пожертвування, попросімо Бога, щоб Він оглянув наші серця, чи немає в нас жадібності, а потім повів нас Своїми вічними шляхами.

19 грудня 2026 року

Вічність у наших серцях

«Чи те, що я роблю сьогодні, матиме значення у вічності?»

Це запитання спонукає нас переосмислити свої плани – на сьогодні і на кожен день. Нам потрібно розставляти пріоритети в часі та благословеннях, які Бог нам довірив, щоб вони приносили Йому славу й хвалу навіки.

Як послідовники Ісуса Христа, ми можемо бути переконані: наші роки тут, на землі, – це лише короткий і сповнений турбот початок прекрасної вічності. Апостол Іван писав: «Ось це я написав вам (віруючим в Ім'я Божого Сина), щоб ви знали, що, віруючи в Ім'я Божого Сина, маєте вічне життя» (1 Івана 5:13).

Ви помітили? Ми можемо знати, що житимемо вічно... і вічно, і вічно. Яка неімовірна обітниця!

І все, що нам потрібно зробити, – це прийняти її. Приймаючи Божу пропозицію, ми отримуємо свободу робити вибір, який впливає на вічність: у стосунках, у роботі, в освіті, у витратах та в пожертвах.

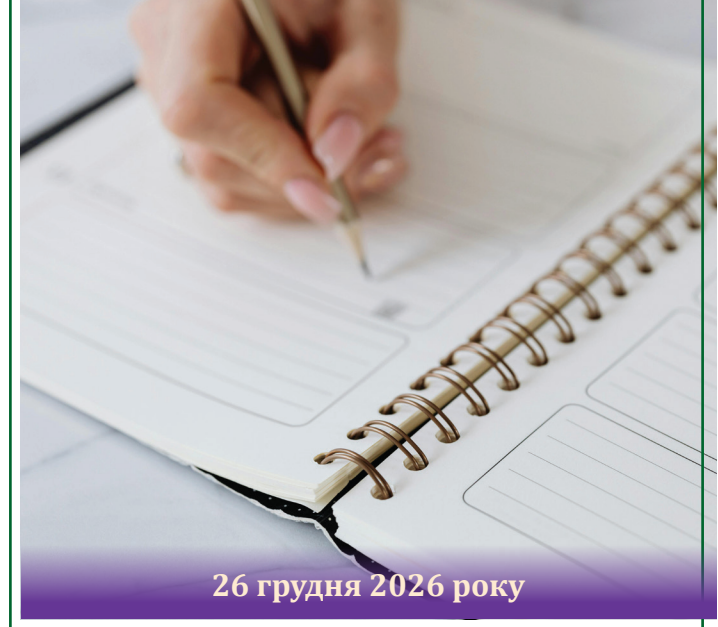
Ми всі можемо жити для вічності, починаючи вже сьогодні!

Заклик

Коли наприкінці цього року ми повертаємо десятину Господню та приносимо наші доброільні дари, поставмо собі запитання: «Чи мої плани на сьогодні, на наступний рік, справді матимуть значення у вічності?»

Бог запрошує нас поклонятися Йому через систематичну систему дарів, яка показує нашу вдячність за Його благословення. Через вірне управління ми можемо зробити внесок у вічність.

Дякуємо за вашу вірність у приношеннях сьогодні.

26 грудня 2026 року

Плануємо наші приношення у 2027 році

Систематична благодійність – це метод повернення десятини та приношень, який зосереджується на свідомому й систематичному виділенні певного відсотка нашого доходу для Божої місії вдома та по всьому світу.

Розмірковуючи про новий рік і про все, що Бог уже зробив для нас через Ісуса, а також про всі благословення, які Він нам дарував у році, що минає, необхідно кожному з молитвою переосмислити наші приношення.

Чи примножив Бог ваші благословення в році, що минає? Чи хочете ви навчитися більше довіряти Йому та більше на Нього покладатися? Після вірного повернення десятини Господньої ви можете збільшити відсоток дарів, які регулярно віддаєте. Можливо, слід додати ще один, два, п'ять відсотків чи навіть більше?

Заклик

Який відсоток вашого доходу Господь закликає вас віддати як обіцяні приношення, окрім десятини, у наступному році? Коли ми беремо на себе це зобов'язання в Його присутності, виразимо Йому свою пошану через десятину та наші обіцяні приношення цієї останньої суботи року. Поставмо Бога на перше місце!

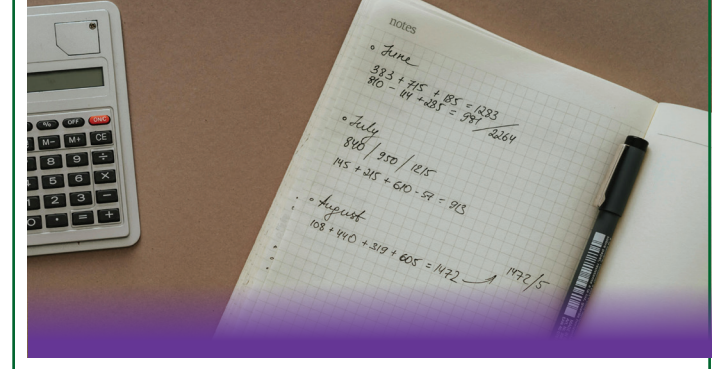

Що таке обіцяні пожертвування?

«Втім, хто сіє скупю, той скупю і жатиме, а хто сіє щедру, той щедру і пожне. Кожний нехай дає за велінням серця, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дає з радістю» (2 Кор. 9:6, 7).

«Обіцяні приношення» – це назва, яку використовують для регулярних та систематичних пожертвувань (відрізняється від спонтанних пожертвувань):

- Вони вважаються такими ж важливими та обов'язковими, як десятина (Мал. 3:8–10).
- Система є пропорційною.
- Даються як відсоток або частка від доходу (Втор. 16:17; 1 Кор. 16:1).
- Віруючий обирає відсоток доходу, який буде регулярно віддавати як «обіцяні приношення» (будь-який відсоток).
- Регулярність пожертвувань визначається регулярністю отриманого благословення (доходу).
- Їх слід віддавати після будь-якого доходу (Прит. 3:9).
- Їх не очікують, коли немає доходу (2 Кор. 8:12).
- Віруючий відкладає приношення відразу після десятини та до того, як будуть покриті будь-які інші витрати або зроблено пожертвування (Прит. 3:9; Матв. 6:33).
- Регулярність, відсоток та термін дії повинні бути попередньо «заплановані» віруючим (2 Кор. 9:7).

Порівняння десятини, обіцяних приношень та особливих пожертвувань

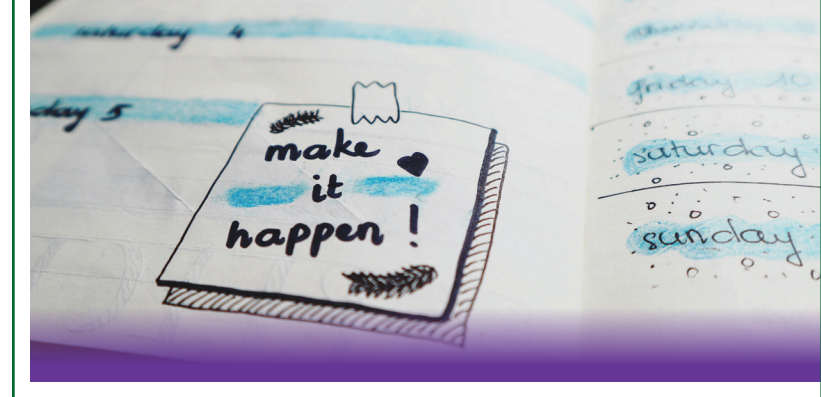
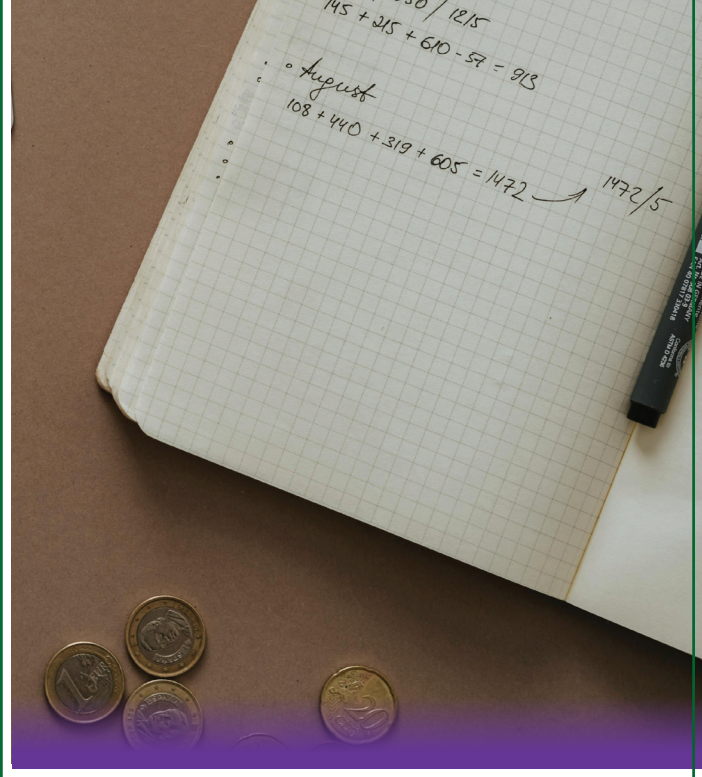
«Хіба можна людині обманювати Бога? А ви Мене обкрадаєте, та ще й питаєте: У чому ми Тебе обікрали? В десятині й приношеннях! Адже на вас лежить прокляття, тоді як ви, – весь народ, – продовжуєте Мене обкрадати. Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моему Храмі була пожива і таким чином випробуйте Мене, – говорить Господь Саваот, – хіба Я не відкрию вам небесних отворів і не зіллю на вас понадміру благословень!» (Мал. 3:8–10).

У Мал. 3:8–10 десятина та пожертви чітко підпорядковані одній і тій самій системі. Це вказує принаймні на три подібні характеристики як для десятини, так і для пожертвувань: (1) регулярність (відповідно до доходу), (2) пропорційність (частка від будь-якого доходу), та (3) принесення (принесена до скарбниці).

Еллен Г. Уайт також погоджується, що десятина та пожертвування належать до однієї й тієї ж системи.

Вона натякає на те, що ця система включає концепцію також надання пожертвувань як частки від доходу: «У біблійній системі десятини та пожертвувань [обидві по одній системі] суми, що сплачуються різними особами, звичайно, сильно відрізнятимуться, оскільки вони пропорційні доходу (Поради щодо управління ресурсами. С. 73).

В іншій цитаті вона каже, що це пожертвування, разом з десятиною, не є спонтанним або добровільним, а є частиною «нашого зобов'язання». Ця думка узгоджується з Мал. 3:8–10, де стверджується, що непринесення цієї пожертви розглядається Богом як нечесність. Вона пише: «Це питання приношень не залишене хаотичним. Бог дав нам чіткі вказівки щодо цього. Він визначив десятину та пожертви як міру нашого обов'язку. І Він бажає, щоб ми віддавали регулярно і систематично» (Поради щодо управління ресурсами. С. 80).

Три плани пожертвувань

План спільних пожертвувань

План спільних пожертвувань був прийнятий Генеральною Конференцією як план пожертвувань, запропонований та рекомендований на щорічній Раді 2002 року після рекомендації Всесвітнього саміту управління 2001 року. Він підтримує всі рівні церкви, збираючи всі зібрані кошти в один фонд. Кошти розподіляються відповідно до формули, затвердженої кожним відділом, але в таких пропорціях: 50–60 % для місцевої церкви; 20 % Генеральній Конференції для місіонерських фондів та 20–30 % для місіонерської роботи на місцевому рівні.

Дивізіони, які сьогодні використовують цей план, включають: Українська Уніонна Конференція, ECD, ESD, IAD, NSD, SAD, SID, SPD (Island Fields), SSD, SUD, WAD та MENAUM.

Дізнайтеся більше про цей план тут: <https://stewardship.adventist.org/combined-offering>.

Календар пожертвувань

У Календарі пожертвувань, оригінальному варіанті, різні місця для пожертвувань оголошуються щосуботи під час богослужіння, відповідно до затвердженого календаря пожертвувань, щороку голосується комітетом Генеральної Конференції. Складається календар тижнів щороку, при цьому певні приношення призначаються відповідно. Близько 26 суботніх пожертвувань призначаються місцевій церкві, а інші розподіляються між іншими рівнями церковної організації або призначеннями на місцевому полі. Усі вільні пожертви (не в під-

писаних конвертах) будуть спрямовані на пожертвування цього дня. Існує шість днів спеціальних приношень для конкретних служб. Відділи, що дотримуються цього плану, включають EUD, Ізраїльське поле, SPD, TED.

План особистих пожертвувань

План особистих пожертвувань об'єднує фінансові потреби церкви у три категорії (приблизно ті ж три категорії, що охоплюються Планом спільних пожертвувань) та пропонує рекомендований відсоток доходу члена, який буде присвячений їм. Це:

- **Бюджет місцевої церкви (3–5 %)**, який включатиме комунальні послуги, технічне обслуговування, страхування, витрати на експлуатацію школи, дитячі журнали, навчальні матеріали, зарплати персоналу, бюлетені.
- **Авансовий бюджет конференції (1–2 %)** на християнську освіту, місцеву евангелізацію, канікулярну біблійну школу, літні табори, профспілкові журнали тощо.
- **Світовий бюджет (1–3 %)** для підтримки глобальних місіонерських потреб церкви, як зазначено в затвердженому Календарі пожертвувань. Пожертвування Суботньої школи отримуються та обробляються так само, як у плані Календаря приношень. Цей план також передбачає пожертвування на спеціальні проекти. NAD наразі дотримується цього плану.

Особливості/ Приношення	Десятина	Обіцяні пожертвування	Спеціальні (Спонтанні) приношення
Регулярність	Визначається частотою доходів	Визначається частотою доходів	Поодинокі
Система	Пропорційно доходу	Пропорційно доходу	Відповідно до відчуттів або серця
Обов'язковість	Протягом усього життя	Протягом усього життя	За обставин (коли спонукає Святий Дух)
Відсоток	Наперед визначений Богом (10 %)	Обраний віруючим (___%)	Немає даних
Можливість коригування відсотку	Ні	Так	Немає даних
Принесення до скарбниці	Скарбниця	Скарбниця	Місце, обране віруючим
Кінцеві одержувачі	Місцевий, регіональний та міжнародний діапазон	Місцевий, регіональний та міжнародний діапазон (рекомендовано)	Обраний віруючим

Загальні поради до відео з приношеннями

Читання перед збором дарів, які ви тримаєте, сприяли появі відео з пожертвуваннями. Ці двохвилинні освітні та мотиваційні відео планується показувати щосуботи у вашій церкві, перед збором приношень. Ви можете відтворити або завантажити двохвилинні відео (за цей та попередні роки), використовуючи QR-код нижче. Нижче наведено інструкції щодо їх використання:

- Відео слід показувати в церкві перед збором дарів.
- Вони не містять заклику чи заключної молитви, які повинні бути надані особою, яка має оголошувати пожертвування.
- Відео також можна (і потрібно) поширювати через соціальні мережі або під час конгресів, молодіжних програм, зустрічей малих груп, табірних зустрічей, церковних рад, тижнів опіки та молитви тощо.
- Відео були записані англійською мовою, але кожному дивізіону чи уніону дозволено перекладати їх різними мовами або налаштувати їх з регіональними акцентами.

- Повне відео з оригінальною звуковою доріжкою – без закадрового голосу/написів – також буде доступне на запит для дивізіонів та уніонів безкоштовно від Відділу служіння управління Генеральної Конференції.

Ви можете переглянути відео за цим посиланням:

- Місцеві пастори та директори служіння управління повинні бути поінформовані про відео та як їх завантажувати та поширювати у їхніх церквах, особливо перед збором пожертвувань.

Гроші – це точний показник справжнього характеру [людини]. У всьому Святому Писанні існує тісний зв'язок між розвитком характеру [людини] і тим, як вона розпоряджається своїми грошима» (Річард К. Халверсон).

GOD FIRST
ADVENTIST STEWARDSHIP MINISTRIES